

emperyalizme
sosyal-emperyalizme
ve
her türlü gericiliğe
karşı

MÜCADELE

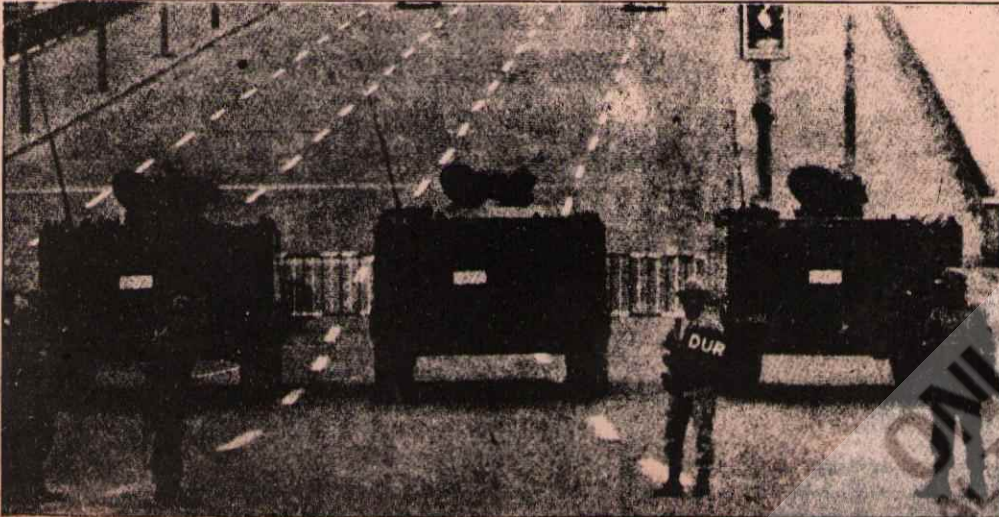
ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU

[ATİF]

YAYIN ORGANI

MASRAFI: 1 D. MARK

12 EYLÜL ASKERİ FAŞİST DARBESİ DE HALK DEMOKRASİSİ VE BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİNİ DURDURAMIYACAKTIR!

Tankları, topları durduramaz Mücadelemizi.

12 Eylülde ülkemizdeki hakim sınıflar halkımıza karşı yeni yoğun bir saldırıya geçtiler. "Darbe mi, seçim mi?" tartışmaları 12 Eylül sabahı emperyalizmin ve onların ülkemizde ki uşaklarının ordusunun yönetime el koyduğunu açıklaması ile son buldu. Hakim sınıflar, sarsılan iktidarlarını sağlamlaştırmak için her geçen gün daha fazla devreye soktukları faşist orduya, yönetime el koydurttular.

Darbenin amacı Genel Kurmay Başkanı, Kuvvet Komutanları ve Jandarma Genel Kumandanından oluşan "Milli Güvenlik Konseyi" adı takılan askeri faşist cunta adına yapılan açıklamada şöyle tesbit edilmektedir:

"Girişilen harekâtın amacı; ülke bütünlüğünü korumak, birlik ve beraberliğini sağlamak, muhtemel bir iç savaşı ve kardeş kavgasını önlemek, devlet otoritesini ve varlığını yeni den tesis etmek ve demokratik düzenin işlemesine mani olan sebebleri ortadan kaldırmaktır."

Burada sağlanacağı söylenen; "ülke bütünlüğünü korumak" gerçekte Türk olmayan milliyetlerin özellikle de Kürt milleti nin milli zulme karşı direnişini kan ve ateşle bastırmak demektir. Sağlanacağı söylenen "ülke birlik ve beraberliği", süngü zoruyla, silah zoruyla sağlanacaktır.

Devamı 2. sayfada

KATİP SALTAN'IN KANI YERDE KALMAYACAK

19.8.1980 tarihinde Batı Almanya'da Aachen şehrinde ATİF üyesi Katip Saltan faşist katiller tarafından işkence edilerek katledildi.

ATİF ve TÖK/YD, bu faşist katliamı protesto etmek amacıyla 30.8.1980 tarihinde bir yürüyüş düzenlemiştir. Bu yürüyüşe Türkiyeli ve Alman ilerici örgütler, demokratlar, devrimciler, komünistler katıldılar.

Yürüyüş 3 saat sürdü, yürüyüş boyunca 1 000lerce Almanca ve Türkçe faşist katilleri teşhir eden bildiri, broşür dağıtıldı.

Yürüyüş boyunca faşist katillerin iğrençliğini, sermayeye uşaklıklarını Aachen halkı bir kez daha yaşamıştı. Çünkü Aachen'lılar bu gibi olayları Hitler faşizminin azgınca katliamlarından da biliyorlardı. Hitler faşizmi döneminde canlıların yaptıkları işkenceleri, zulümleri unutmamışlardı. Gerek Alman gerekse Türkiye

Devamı 6. sayfada

FAŞİST ASKERİ DARBEYİ KİMLER DÜZENLEDİ? KİMLER DESTEKLEDİ?

Faşist askeri cuntanın başını çeken Kenan Evren, batılı emperyalistlerin özellikle de Amerikan emperyalistlerinin 'güvenini' kazanmış bir faşisttir. Ecevit Hükümeti döneminde Genel Kurmay başkanlığına getirilen Evren'e hakim sınıfların diğer siyasi temsilcileri de önemli bir itirazda bulunmamışlardır. Evren faşist düzenin koruyucusu olarak hakim sınıfların tüm siyasi temsilcilerinin de 'güvenini' almıştır. Onun önderliğinde gerçekleştirilen darbe, ona duyulan 'güvenin' haklı olduğunu göstermiştir. Cuntanın ilk açıklamalarından biri, Türkiye'nin

NATO'ya ve diğer ikili ve çok taraflı anlaşmalarına bağlı kalacağı yönündeki açıklama olmuş; bu bütün batılı emperyalistler tarafından memnurlukla karşılanmıştır. Emperyalistler bu memnurluklarını açıkça dile getirmişlerdir:

Amerikan emperyalistleri: ABD dışişleri bakanı Edmund Muskie, 12 Eylülde Türkiye saati ile 00.20 de 'Damdaki Kemancı' adlı müzikali izleyen ABD başkanı Carter'e Türkiye'deki darbe haberini vermiştir. Türkiye halkına darbe saat 4'de açıklanmıştır. TRT'de daha darbe haberi yayın-

Devamı 10. sayfada

Darbeye Karşı Kinimizi Yurtdışında Haykırdık

Emekçiler, anti-faşistler, darbeye karşı kinlerini yurtdışında da protesto gösterilerinde, yürüyüşlerde haykırıyorlar.

ATİF, 20.9.1980 de Frankfurt'da askeri faşist darbeyi protesto etmek için merkezi bir yürüyüş düzenledi. Yürüyüşte 3500 kadar kitle çeşitli sloganlar haykırarak darbeyi protesto ettiler.

ATİF saflarında emekçiler, "Kahrolsun faşist cunta", "Ne cunta, ne de parlamento; Yaşasın devrimci mücadelemiz"; "Tek yol Demokratik Halk Devrimi"; "Zafer savaşan halklarındır" gibi şiarlarla kinlerini dile getirdiler.

Yürüyüşe çeşitli devrimci siyasetler katıldı. Yürüyüş, 'eylemde birlik; ajitasyon ve propagandada serbestlik' ilkesinin hayata geçirildiği ve bu ilkenin doğruluğunun bir kez daha ispatlandığı bir yürüyüşü.

Kortej, Frankfurt'daki faşist Türk hakim sınıflarının temsilcisi olan Türk Kon solosluğunun önünde durarak, burada, askeri faşist diktatörlüğe karşı almanca, türkçe konuşmalar yapıldı.

Yürüyüş boyunca binlerce bildiri, yayın dağıtıldı. Yürüyüş sonunda yapılan miting de her devrimci siyaset birer konuşma yap

tı ve yürüyüş kitlenin hep birlikte söylediği "Enternasyonal" marşıyla son buldu.

Ayrıca askeri faşist darbe Batı Almanya'nın bir çok şehrinde Batı Berlin'de, Köln'de, Hildesheim'da, Bonn'da çeşitli devrimcilerin yapmış oldukları yürüyüşlerle kınandı.

ATİF YASAKLANAMAZ!

Ülkemizde Askeri Darbeler

12 Eylül askeri faşist darbesi son 20 yılda gerçekleşen üçüncü darbedir. Bu darbeler şeklinde birbirlerinden ayrılıklar göstermelerine rağmen özde faşist devleti ayakta tutmak amacıyla birleşen eylemlerdir. Bunun böyle olduğunu görmek için bu darbeler göz atmak, sebep ve sonuçlarını karşılaştırmak yeter.

27 Mayıs darbesi: Hakim sınıfların bir kesimi tarafından '27 Mayıs devrimi' olarak adlandırılan, her yıl 'Anayasa' bayramı ile kutlanan 1960 darbesi, görünürde DP hükümetine karşı yapılmıştı. Başın da Adnan Menderes'in bulunduğu DP, 'çok partili rejim'e geçildikten sonra, 1950 yılında büyük bir seçim zaferi ile işbaşına gelmişti. Bu partinin halkın çok büyük çoğunluğunun oyları ile iş başına gelmesi, halkın 1923'den 1950'ye kadar tek başına yöneten CHP'ye duyulan nefretin bir ifadesi idi. Amerikan emperyalizminin sadık uşakları olan kompradorların ve toprak ağalarının temsilciliğini yapan DP 'demokrasi' vaatleri ile halkın CHP'ye duyduğu nefreti, kendi için oya dönüştürmeyi başardı; ve hükümeti kurdu. 1950-1960 yılları arasında tek başına iktidar olan DP hükümeti döneminde, ilk yıllar Türkiye'ye akan krediler sunmuş bir refah yarattı. DP'nin halk düşmanı yüzü bu ilk yıllar geniş kitleler tarafından henüz görülemedi. Ancak 1954'den sonra yavaş yavaş 'borç yiyeceğinden yediği', Türkiye'de DP'nin izlediği siyasetin bir avuç şiş göbekli patrona yaradığı, halkın giderek yoksullaştığı görülmeye başlandı. DP hükümetine karşı direniş başladı. DP hükümetine karşı bağlayan bu direniş CHP yeniden iktidara gelmek için kullanmaya, halk muhalefeti kendi kuyruğuna takmaya çalıştı. 1959 1960'da halkın muhalefeti iyice genişledi. Özellikle aydın ve öğrenci kesimleri geniş direniş hareketleri örgütlediler. Sıkıyönetim ilan edildi. Göstericiler üzerine DP hükümeti tankla, tüfekte, copla yürüdü. Parlamento arenasında halk muhalefeti kendi potasında eritmek isteyen CHP, meclisten özel yetkiler isteyen hükümete karşı direnmeye başladı. Sorun artık DP sorunu olmaktan çıkmış, bir bütün olarak hakim sınıfların düzeni sorunu haline gelmiştir. Yükselen direniş hareketleri hakim sınıfların düzenini bir bütün olarak tehdit eder hale gelmişti. İşte bu durumda 27 Mayıs gecesi ordu bir darbe hareketine girişerek yönetime el koydu. Darbeciler darbenin hemen ertesi de yaptıkları açıklamada amaçlarını şöyle ortaya koyuyorlardı:

"Sevgili vatandaşlar, Bugün demokrasimizin içine düştüğü buhran ve müessif hadiseler dolayısıyla ve kardeş kavgasına meydan vermemek maksadıyla Türk silahlı Kuvvetleri memleketin idaresini ele almıştır. Bu harekate Silahlı Kuvvetlerimiz partileri içine düştükleri uzlaşmaz durumdan kurtarmak ve partilerüstü tarafsız bir idarenin nezaret ve hakeemliği altında en kısa zamanda adil ve serbest seçimler yaptırarak idareyi hangi tarafa mensup olursa olsun seçimi kazananlara devir ve teslim etmek üzere girişimi bulunmaktadır.

Girişilmiş olan bu teşebbüs hiçbir şahsa ve zümreye karşı değildir. İdare - miz hiç kimse hakkında şahsiyata müteallik tecavüzkâr bir fiile müsaade etmeyeceği gibi edilmesine de asla müsamaha etmeyecektir. Kim olursa olsun ve hangi partiye mensup bulunursa bulunsun her vatandaş kanunlar ve hukuk prensipleri esaslarına göre muamele görecektir. Bütün vatandaşların partilerin üstünde aynı milletin aynı soydan gelmiş evlatları olduklarını hatırlayarak ve kin gütmeden birbirlerine karşı hürmetle ve anlayışla muamele etmeleri istiyoruz. Millî varlığımızın selâmeti için zaruri görülmektedir. Kabineye mensup şahsiyetlerin Türk Silahlı Kuvvetleri'ne sığınmalarını rica ederiz. Şahsi emniyetleri kanunun teminatı altındadır."

Görüldüğü gibi 'amaç' kardeş kavgasına meydan vermemektir. Yani başka bir deyimle sınıf mücadelesinin gelişmesini, tehlikeli boyutlara varmasını engellemektir. Darbeyi yapan cuntanın içinde bugünkü ırkçı faşist MHP'nin başı Türkes önemli bir rol oynuyordu. Darbeyi Türkiye halkına duyuran cuntanın 'sesi' Türkes idi. Yine aynı ses, bütün dünyaya cuntanın NATO ve SENTO'ya ve ikili tüm anlaşmalara bağlı olduğunu duyuruyordu. Darbeden sonra cunta Milli Güvenlik Konseyi adı altında ortaya çıktı. Halk yığınlarının demokrasi taleplerini bastırma - nın imkanı olmadığını gören cuntacılar derhal bir anayasa hazırlama yoluna gittiler. Darbeden bir yıl sonra genel oyla maye sunulan Anayasa halkın büyük çoğunluğu tarafından desteklendi.

Bu anayasayla hakim sınıflar, halkın mücadelesi ile elde ettiği bazı hakları halkın gözünü boyamak için kağıt üzerinde tanımak zorunda kaldılar. Yönetim ünlü uşak İnönü başkanlığında sivillere devredildi. Daha sonra MGK içinde darbeciler birbirlerine girdiler. Hakim sınıfların

çeşitli kanatlarının temsilcileri birbirlerine girdiler. Darbeciler birbirlerini tasfiye işine, birbirlerine karşı darbe - ler düzenleme işine giriştiler. 22 Şubat 1962'de ve 21 Mayıs 1963'de iki darbe girişimi bastırıldı.

12 Mart darbesi: 1960 darbesi ile hükümetten uzaklaştırılan DP, AP olarak yeniden ortaya çıktı. Kısa bir koalisyon hükümeti döneminden sonra yeniden tek başına, bu kez Demirel başkanlığında hükümet oldu.

İşçilerin, köylülerin, tüm emekçilerin düzene karşı direnişi yeniden büyük boyutlara ulaştı. 1960 başlarındaki mücadelelerle elde edilen bir dizi demokratik hak, hakim sınıfların tüm baskılarına karşı ezilenlerin mücadelesinin yükselmesi içinde korundu ve bu mücadelenin büyük boyutlara varmasında önemli rol oynadı. Yükselen sınıf mücadelesini bastırmak için sıkıyönetimler ilan edildi. Yeni baskı kanunları çıkarıldı. Devrimci - ler zindanlara atıldı. İşkenceler yapıldı. Bütün bunlar sınıf mücadelesini bastıramadı. Sorun AP hükümeti sorunu olmak tan çıkıp bir bütün olarak hakim sınıfların düzeninin yaşama sorunu haline geldi. İşte bu durumda 12 Mart 1971'de ordu adı na hükümete bir muhtıra verilerek, Demirel hükümeti istifaya zorlandı. Ordu görevine yönetime 1960'da olduğu gibi biz zat el koymadı. Parlamento dağıtılmadı. Ama parlamentonun kukla rolü iyice açığa çıktı. Siyasetin silahlar tarafından tayin edildiği görüldü. 12 Mart geçiş dönemi adı verilen dönem başladı. Darbeciler muhtıradaki şöyle diyorlardı:

"Hükümet süregelen tutum, görüş ve icraatı ile yurdumuzu anarşi, kardeş kavgası, sosyal ve ekonomik huzursuzluklar içine sokmuş, Atatürk'ün bize hedef verdiği çağdaş uygarlık seviyesine ulaşmak ümidini kamuoyunda yitirmiş ve anayasa - nın öngördüğü reformları tahakkuk ettirmemiş olup Türkiye Cumhuriyeti'nin geleceği ağır bir tehlike içine düşürülmüş - tür.

Türk milletinin ve sinesinden çıkan Silahlı Kuvvetleri'nin bu vahim ortam hakkında duyduğu üzüntü ve ümitsizliği giderecek çarelerin partilerüstü bir anlayışla Meclislerimizce değerlendirilerek mevcut anarşik durumu giderici ve anayasanın öngördüğü reformları Atatürk'ü bir görüşle ele alacak ve inkılâp kanunlarını uygulayacak kuvvetli ve inandırıcı bir hükümetin demokratik kuralları

Devamı 11. sayfada

Baştarafı 1. sayfada

Önleneyeceği söylenen "iç savaş", gerçekte devrim le karşı devrim arasındaki, sömürülenler ve ezilenlerin, sömüren ve ezenlere karşı savaşıdır. Bunu bastırmak için hakim sınıflar şimdi yüzlerindeki demokratik maskeyi bütünü ile kaldırıp atmışlardır.

Önleneyeceği söylenen "kardeş kavgası" işçilerin patronlara; yoksul köylülerin toprak ağalarına, tefecilere; antifaşistlerin, faşistlere karşı kavgasıdır. Vehbi Koçlar, Sakıp Sabancılar, Evrenler onların efendileri olan emperyalistler, emekçilerin kardeşi değil düşmanıdır! Halkımıza her türlü sömürü ve zulmü layık görenler; devrimcileri sokaklarda kurşunlayanlar, en adi işkenceleri uygulayanlar bizi işsiz, evsiz, aç kıyanlar, bizim kardeşimiz değildir. Onlar bizim düşmanıdır. Halkımızın düşmanlarına karşı kavgasını 'kardeş kavgası' olarak göstermek göz boyamaktan başka bir şey değildir.

Darbeciler gerçek amaçlarını aslında "devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek" maddesinde ortaya koymaktadırlar. Gerçekten de bugün hakim sınıfların önünde devlet otoritelerini yeniden sağlamak gibi bir görev durmaktadır. Devlet otoritesi gerçekte sarsılmış, 'devletin çivisi' yerinden çıkmıştır. Bu nasıl olmuştur?

Bu her geçen gün daha geniş emekçi yığınlarının 'devletin' gerçekte hakim sınıfların iktidarlarının bir aracı olduğunu görmesi, devrimcilerin bunu halka göstermesi, halkın sömürüye ve baskıya karşı yükselen kendiliğinden mücadelesinin, her geçen gün daha fazla devleti hedef alması ile olmuştur. Hakim sınıfların faşist iktidarlarının aracı olan 'devlet'in, sınıflar üstü olduğu palavraları; hem işçilere köylülere, hem de patronlara ağalara eşit davrandığı, hepimizin devleti olduğu palavraları sınıf mücadelesi - nin kızıgın ateşi içinde yıkılmaya yüz tutmuştur. Bu durum devlet otoritesini sarsmıştır. Devlet otoritesini yeniden tesis etmek için hakim sınıflar daha sert yöntemlere başvurmuşlar, sıkı yönetim ilan etmişlerdir. Ama bu da yükselen

sınıf mücadelesini bastırmaya yetmemiştir. Bu arada hakim sınıfların görevi parlamento aracını kullanarak, halkın belli değişik kesimlerini faşist düzene bağlamak olan parlamento arenasındaki siyasi temsilcileri; aralarındaki dalaşmayı uzlaştırarak halledememişler, birbirlerinin kirli çamaşırlarını yığınların gözünde önünde yıkmışlardır. Bu da devlet otoritesini bütünü sarımsmıştır. Özellikle parlamento kurumu, halkın geniş kesimleri arasında inanırlığını yitirmiştir. İşte bu durumda, hakim sınıflar Türkiye'de sınıf mücadelesini bastırabilmek, kendi deyimleri ile 'devlet otoritesini ve varlığını yeniden tesis etmek' için askeri darbe yapma yolunu tutmuşlardır. Gerçekte parlamentonun hizmet ettiği sınıflara hizmet eden cuntacılar, parlamentonun halkın geniş kesimleri içinde inanırlığını yitirmesinden dolayı, parlamento fesh etmiştir. Böylece hakim sınıflar, halka karşı belli tedbirleri almayı belli ölçüde geciktiren -dalaşma buna yol açıyordu- bir kamburu sırtlarından atmış oldular. Şimdi cunta hakim sınıflar adına, hakim sınıfların 12 Mart döneminde benzer 'partiler üstü' 'Geçiş dönemi' hükümetini kuracak; hakim sınıfların ve onların uşaklığını yaptığı emperyalist güçlerin istediği acil ekonomik ve siyasi tedbirleri alacak; düzene karşı olan sınıf mücadelesini ezmeye çalışacak; 'şartları yarattıktan' sonra 'parlamento oyunu' yeniden sahneye konacaktır. Hakim sınıfların hesabı budur. 'Şartların yaratılması' nın ne kadar süreceği şimdilik kesin bilinmemektedir. Ama hakim sınıflar en az bir kaç yıllık bir 'geçiş dönemine' hazırlanmaktadır. Onların bu geçiş dönemi dediği şey 'olağanüstü askeri yönetimden yeniden demokrasiye' dönemektir. Cunta bildirisinde bu dönemin amacı "Demokratik düzenin işleme sine mani olan sebepleri ortadan kaldırmak" olarak adlandırılıyor. Onların de -

okratik düzen diye adlandırdıkları, gerçekte parlamenter maskeli faşizmdir. Geçiş dönemi ise, açık askeri faşist diktatörlükten -bugünkü durum- parlamenter maskeli faşist diktatörlüğe geçiştir -12 Eylül kadarki durum- Onların geçiş döneminden, demokrasiden vb. bahsetmesi göz boyamadan başka bir şey değildir. Bu bizi yanıltmamalıdır. Türkiye'de demokrasi ancak emperyalizmin ülkemizden tasfiyesi ile; feodalizmin yıkılması, feodalizmin artıklarının temizlenmesi ile; ülkemizde komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının faşist düzeninin yıkılması ile gerçekleşir. Türkiye'de demokrasi ancak ve yalnız demokratik halk devrimi yolu ile gerçekleşebilir.

İşçi arkadaşlar, analar, bacılar, kardeşler...

12 Eylül darbesi, emperyalistlerin ve onların uşaklarının, Türkiye halkına, bizlere karşı giriştiği alçakça bir saldırdır. Saldırının amacı, emperyalistlerin Türkiye'de sınıf mücadelesinin yükselmesi sonucu sarsılan hakimiyetlerini perçinlemektir. Türkiye'yi NATO'nun ileri karakolu, saldırı üssü olarak sağlamlaştırmaktır.

Saldırının amacı, emperyalizmin ülkemizdeki uşakları olan kompradorların ve toprak ağalarının sömürü huzurunu sağlamaktır!

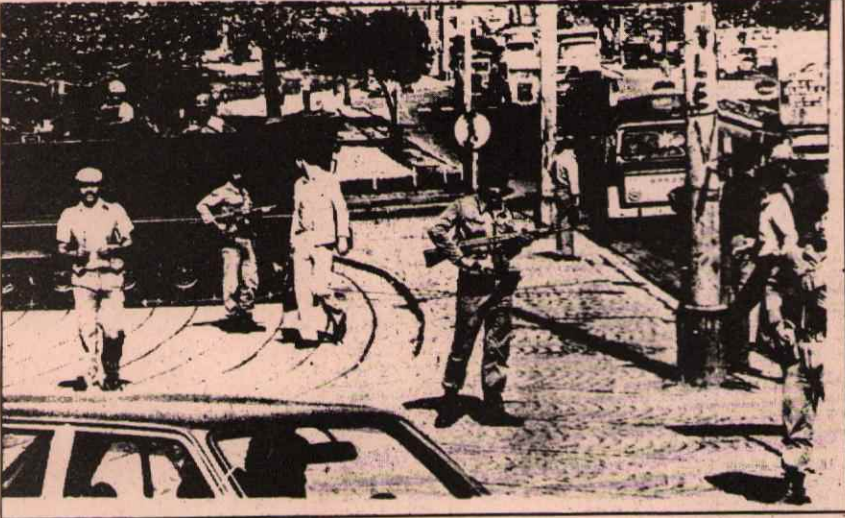
12 Eylül darbecileri, her türlü demokratik hakkımızı: hakim sınıflardan zorlu mücadeleler sonucu söke söke aldığımız bir dizi demokratik hakkımızı şimdi süngü zoru ile geri almak istiyor. Görev bu na karşı direnmektir! Yurtdışındaki işçilerin görevi bu direnişi desteklemektir! Görev, Türkiye'de faşizmi yıkacak olan Demokratik Halk Devrimi için tüm gücümüz ile çalışmaktır. Görev bu mücadeleyi desteklemektir! Görev, yurtdışında, bugünkü faşist cuntaya teşhir ve tecrit etmek, uluslararası planda ilerici kamuoyunda Türkiye'deki Demokratik Halk Devriminin propagandasını yapmaktır! Görev başına!

B. Onur

HAKİM SINIFLAR ÜLKEMİZİ «MEZAR SESSİZLİĞİ» NE GÖMEMİYECEKTİR
SESSİZLİK GEÇİCİDİR
YAZISI 8. SAYFADA

İŞTE HAKİM SINIFLARIN ÖZLEMİNİ DUYDUĞU «HUZUR»

Türkiye'den "Huzur Dolu" Manzaralar

Önceki gün ve gece Türkiye'nin sokakları, caddeleri bombardı. Ama, huzur, kaldırım taşlarına, duvarlara sismeğe başlamıştı. Duvarlardaki "kirlili cümleler" temizleniyordu.

Görevliler, apartman yöneticilerini, gecekondu daşıyanları megafonla uyarıyor, "duvarların temizlenmesini" istiyorlardı. Halk, bu uvarıya büyük bir istekle uyuyordu.

Dün sabah ise, yollar yine canlılığa kavuştu. Korkusuz ve yürekleri güven dolu insanlar caddeleri, dükkanları doldurdular.

Sokaklara, caddelere, daha doğrusu dünyalarına huzur dağıtan askerlere sevgi ile, saygı ile bakıyorlardı.

Ölü şehirler dirilmişti. "Kurtarılmış bölgeler" yok olmuştu.

Herkes huzur içinde yayınlanan bildirileri dinliyor, yayınlanacak bildirileri bekliyordu.

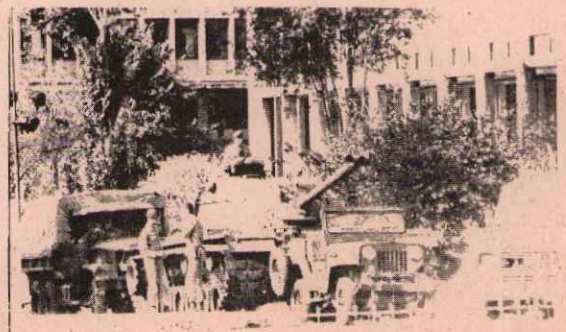
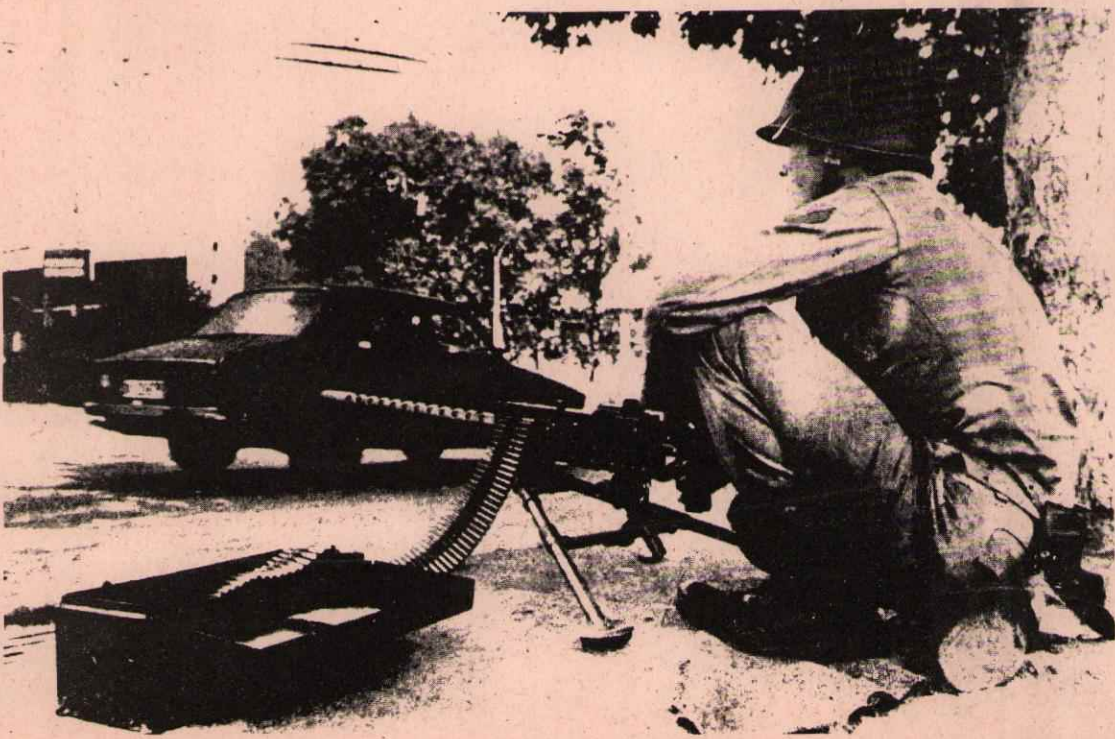
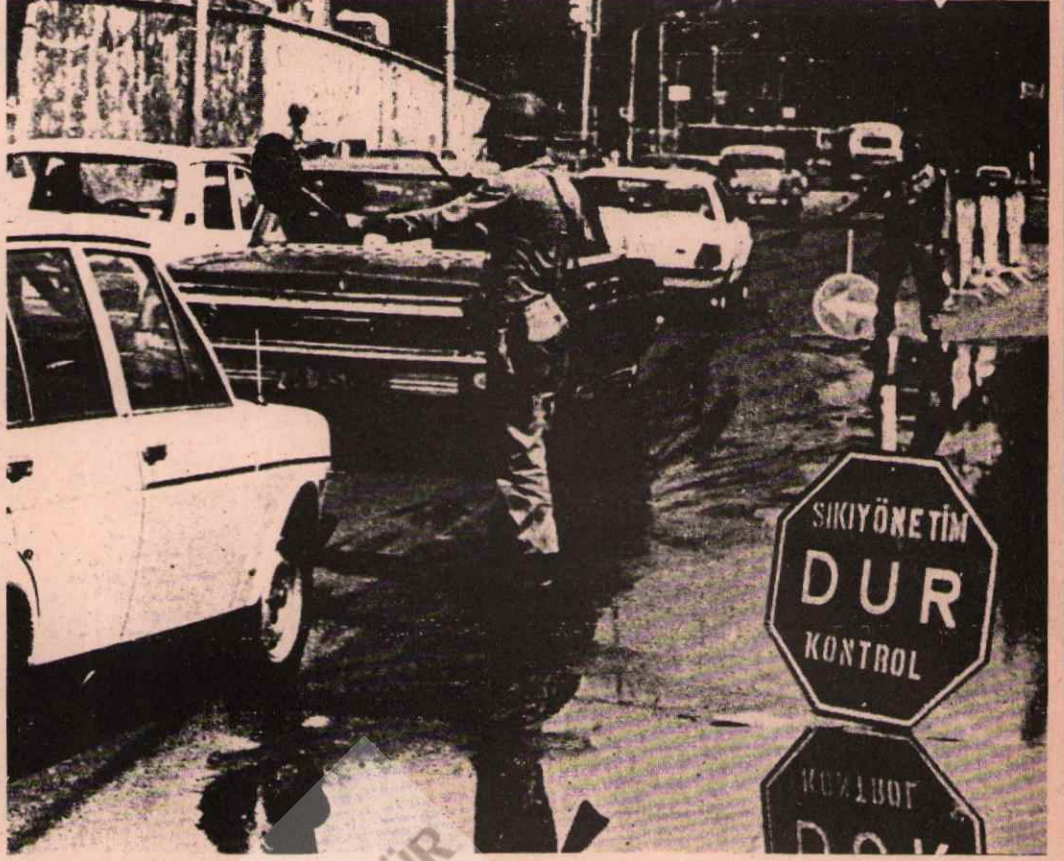
Türkiye'deki son manzara şuydu:

"İnsanlar yasama sevinçiyile doluydu."

Tanklar ve askerler halkın huzurunu sağlamak için görev başındaydı.

Her an arama yapılıyor, her araç bir bir aranarak güvenliğin tam olarak sağlanması için çaba sarfediliyordu.

ONLARIN HUZURU HALK İÇİN ZULÜMDÜR

DARBENİN KAMUOYU NASIL YARATILDI:

Faşist hakim sınıfların sözcüsü basın 12 Eylül askeri faşist darbesinden önce kamuoyunu darbeye hazırlamak için elinden geleni yapıyordu.

Hakim sınıfların boyalı basını, onların kalemsözcüleri; terörün çok yüksek boyutlara ulaştığının, devletin temelinden sarsıldığının propagandasını yapıyor, parti başkanlarına, politikacılara durumu düzeltmedikleri için bozuk atıyorlardı. "Devlet, devlet olduğunu, gücünü göstermeli" yollu laflarla halkımıza tehditler savuruyorlardı. 12 Martın azıllı faşistlerinden olan Ali Elverdi'nin savurduğu tehdit ise şöyleydi:

"Bizim topumuz, tankımız, uçagımız var. Bir, kullanmadığımız daha çok metodumuz vardır".

Diğer yandan kamuoyunu darbeye hazırlamada oldukça etkili bir rol alan "Hürriyet" gazetesi, darbe öncesi günlerdeki sayılarında büyük manşetleriyle, yorumlarıyla elinden geleni ardına koymuyordu. Ecevit ve Demirel'e mektuplar göndererek akıl vericesine; teröristlerin umutlarının kırılmasının gerekliliğini bildiriyor; terörün ulaştığı boyutlarda bir yandan onların 'şer kuvvetlerine' karşı birleşmelerini talep ederken, diğer yandan 7 Ağustos tarihli sayısındaki yorumunda "İçimizde hala suçluluk duygusu yok mu, böylelerini başta yaptığımız için..." diyerek darbenin yerini yapıyordu. 22 Ağustos tarihli sayısında ise Hürriyet, "Erken seçim derindeliklere hatırlatıyoruz" "MILLİ İRADE EKSİK KALİYOR" diye büyük manşetler atarak, 'Milli İrade'yi sağlayacak olan darbecilere alkış tutuyordu. Yine darbeden bir gün önceki sayısında Hürriyet'in ilginç bir başlığıyla karşılıyoruz: "Mumları söndü". Ve tabii ki faşist generaller mumlarını yakıyorlar, ve halkımıza karşı yoğun bir saldırıya, en küçük bir direnişi kanla bastırmaya hazırlanırlar.

Hakim sınıfların diğer gazeteleri de darbe öncesi günlerde aşağı yukarı aynı propagandayı sürdürdüler, anarşi raporları çıkarıp "sorumluları" görevi çağırıyorlar, halka, devleti kurtaracak yeni şeyler gerektiğini anlatmaya çalışarak, darbe hazırlığı yaptılar.

Bütün bunlar uşak basının kutsal görevleri arasındadır. Onlar, faşist hakim sınıfların, generallerin tam bir borazanı durumundadırlar. Ve bu borazanlık görevlerini de başarıyla yerine getirmekte dirler. Askeri faşist cunta geldikten sonra da bu gazeteleri okuyan herkes gayet açık bir şekilde onların halkımız için daha fazla baskı, şiddet olan kanlı faşist cuntaya nasıl alkış tuttıklarını görecektir.

Ecevit ve Demirel'e mektup

Sayın İderler,

TERÖRÜN ülkemizde hangi noktaya ulaştığı bizim kadar sizin de malumdur. Her geçen gün biraz daha insan canına kıyan, rejimi devirmeye yönelik bu tirmanışın mutlaka kırılması için ortaya çıktığını, sanırım sizler de düşünüyorsunuz.

Ne zaman?

İçerde birbirimize bu girersek dışarda el-kaları ellerinden gelinceye kadar Elçivurur, atışe kat-gelidkçe iç ve dış an söz etmesini bi-düşmanların kim olduğunun arama-

se, yurt dışındaki konsolos-larımız korumasız kapı önü-ne çıkamazsa, biri kalkıp da, "Bu ne biçim devlet?" demez mi?

Aklımızı başımıza almamızın zamanı gelmedi mi? Terör içerde ve dışarda canının iste-digini yapıyor. Buna karşı-istediğimiz de canlarının acap yaşamı yapıyor. Ve biz bir içimizde hâlâ suçluluk duy-gusu yok mu. Böylelerini duy-tacı yaptığımız için?

Hürriyet

Gelin, eski nato-lıklı görmemeye çalışın. En insanoglunun tövbe-kâr olabileceğini ka-bullenin, birlik olun.

Bunu yaparken de sadece "Faşist münist" sözleriyle çözüm kalmayın. Çünkü terörün çok daha ötede: İ-

noktada buluşa-dış kaynak-lı yara-

YALANCININ MUMU YAKIYOR KADAR YANARMIŞ

Mumları söndü!

Hürriyet

Umutla giden izide dönüyor

Hürriyet

Bolşeviyiz

Bolşevik

Var mı buna itirazınız.

Ayağımızda pranga ellerimizde kelepçe

Başımızda jop olduğu müddetçe

Bolşevik, olacağız Bolşevik

Hep birlikte Bolşevik

Sizin yüreğinize korku salmak

talan ağınızı parçalamak için

Bolşevik

Hey 12 Eylül paşaları

Size haykırıyoruz

Bolşevik olacağız

Örgütleneceğiz

Ta Edirne'den Kars'a

İstanbul'dan Erzincan'a

Beynimize tonluk balyoz indirmek

Tarihi görevimiz olacak.

Haydi be Bolşevik

E.Karslı

"Nazet" adlı türkünün yayınlanması yasaklandı

RADYO ve televizyonda bir yıla kadar yayınlanmakta olan "Nazet" adlı türkünün bundan böyle ekran ve mikrofonlarda yayınlanması yasaklandı.

Türkü bir yıl kadar önce TRT alk Müziği Şubesi'nde görevli sa-dı Mehmet Özbek tarafından der-erek, TRT Denetim Kurulu'na su-dmuş ve kabul ettirilmişti.

Mehmet Özbek Kürt kökenli olup, şa çok bu yöreler türkülerini der-nekte tanınmıştı.

Mehmet Özbek ile birlikte TRT 1k müziği yayıncısı sorumluların-N Nida Tufekçi ve Yücel Paşmak-da aynı gerekçe ile görevlerinden ndılar.

Faşist generaller, yönetime el koyar koymaz, halka azgınca saldırılara girişti ler. Ülkede "huzur", "birlik", "beraber -lik" sağlama palavralarıyla, yıllardır fa şist hakim sınıfların çeşitli milliyetler den Türkiye halkına özellikle de Kürt ulu suna uyguladığı millî zulmü daha da yoğun bir şekilde uygulamaya başladılar.

Emperyalizmin yeminli uşakları faşist generaller, suya sabuna dokunmayan "Nazet" adlı türkünün bile radyoda, televizyonda alınmasını yasakladı. Nedeni de; bu tür- kütyü derleyenin Kürt kökenli bir sa - natçı olması(!)

CUNTA'NIN GETİRDİKLERİ:

Benzin, tüpgaz, gübre ve şekere zam yapıldı

ANKARA - ÖZEL
Petrol ürünlerine, şekere ve kimya- sal gübrelere zam gelmiştir. Zamlar- dın Millî Güvenlik Konseyi'nin kararları olarak açıklanmıştır.

PETROL ÜRÜNLERİ
Petrol ürünlerinden süper benzin, litre başına 5 Lira zam yapılmıştır. Fuel-oil'in litresine 2,5 Lira zam gelmiştir.

Ayrıca 12 kiloluk tüpgazda kilo başına 60 Lira, piknik tüpünde tüp başına 15 Lira zam yapılmıştır. Stokları yetkililer tesbit edilen bayiler zamlı fiy- mışlardır.

SEKER
Fabrikada ve depolarda teslim- koşulluyla şekerin toplan fiyatları yeniden saptanmıştır. Buna göre kristal şekerin kilosu 48 Lira, şekerin bez torba içinde 59 Lira, kutuda kilosu 56 Lira- şekerin kilosu 56 Lira-

Kimyasal
ise şöyle:
A- 11,5 Lira
B- 20 Lira
C- 20 Lira
D- 20 Lira
E- 20 Lira
F- 20 Lira
G- 20 Lira
H- 20 Lira
I- 20 Lira
J- 20 Lira
K- 20 Lira
L- 20 Lira
M- 20 Lira
N- 20 Lira
O- 20 Lira
P- 20 Lira
Q- 20 Lira
R- 20 Lira
S- 20 Lira
T- 20 Lira
U- 20 Lira
V- 20 Lira
W- 20 Lira
X- 20 Lira
Y- 20 Lira
Z- 20 Lira

Yüzbaşı Bülent Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı

ANKARA - ÖZEL
Yüzbaşı Bülent Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

YÜZBAŞI ANGIN'IN ŞEHİT EDİLEN MİLLÎTARIN İDAMİ CEZASI, TEMİZ KARAFETİNDEN BUZULMAZSA İFAZEDİLECEK

HAZİRAN MERKEZİ
12 Eylül'den önce Ankara'da bulunan Yüzbaşı Bülent Angın'ın şehit edilmesi olayına karışan teröristlerden Serdar Soyergin idama, suç ortağı Ayhan Cansun 11 yıl hapis cezasına çarptırıldı.

YÜZBAŞI ANGIN'IN ŞEHİT EDİLEN MİLLÎTARIN İDAMİ CEZASI, TEMİZ KARAFETİNDEN BUZULMAZSA İFAZEDİLECEK

Ülkü Yolu ve TÖB-DER Başkan ve yöneticileri gözaltına alındı

ANKARA - ÖZEL
Ülkü Yolu Derneği Başkanı ve TÖB-DER Başkanı ve yöneticileri gözaltına alındı.

PAZARYERİ
Ülkü Yolu Derneği Pazaryeri Başkanı ve TÖB-DER Başkanı ve yöneticileri gözaltına alındı.

ÜLKÜ YOLU
Ülkü Yolu Derneği Başkanı ve TÖB-DER Başkanı ve yöneticileri gözaltına alındı.

ÜLKÜ YOLU
Ülkü Yolu Derneği Başkanı ve TÖB-DER Başkanı ve yöneticileri gözaltına alındı.

TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı

ANKARA - ÖZEL
TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı.

TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı

TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı

TÜRK-İŞ'e bağlı bazı sendikaların faaliyeti yasaklandı

86 sendikaların faaliyeti durduruldu

ANKARA - ÖZEL
86 sendikaların faaliyeti durduruldu.

86 sendikaların faaliyeti durduruldu

86 sendikaların faaliyeti durduruldu

86 sendikaların faaliyeti durduruldu

Grevler ve lokavtlar ertelendi

ANKARA - ÖZEL
Grevler ve lokavtlar ertelendi.

Grevler ve lokavtlar ertelendi

Grevler ve lokavtlar ertelendi

Grevler ve lokavtlar ertelendi

Grevler ve lokavtlar ertelendi

İllerde sokağa çıkma süreleri

ANKARA - ÖZEL
İllerde sokağa çıkma süreleri.

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

İllerde sokağa çıkma süreleri

EMEKCİ KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ! DEVİRİM OLMADAN EMEKCİ KADINLAR KURTULAMAZ!

"Bir Tartışmaya Katkı" üzerine

Geçen sayı MÜCADELE'de "Bir tartışmaya katkı" başlıklı bir yazı yayınlandı. Bu yazıyı yazan arkadaş, MÜCADELE'nin 46 sayısında çıkan kadınlara baskı ve şiddet uygulamayla ilgili yazıyı bazı noktalarda eleştiriyor. Arkadaşın yazısında katılmadığımız bazı noktalar burada açıklık getirmeye çalışacağız.

Yazıyı yazan arkadaş, kadınlara yapılan baskıların yanlış görülüp mahkum edilmesini haklı olarak değerlendiyor. Bu doğrudur. Aslında devrimci bir çevrede olupta, bunu söz olarak söylemeyen, savunmayanlara rastlamak olanaksızdır. Devrimci olduğunu söyleyen hemen herkes, kadınlara kurtuluşunun gerekli olduğunu; bu kurtuluşun ancak devrimle sağlanabileceğini; kadınlar katılmadan devrimin olmayacağını savunurlar. Düşüncede yani teorik olarak, devrimciler arasında bu konuda pek bir ayrılık yoktur. Ne var ki, bu meselelerle ilgili uygulamalarda yani pratikte karşı-

mıza öyle sorunlar çıkıyor ki; teorik olarak aynı şeyi savunuyor görünen devrimciler bir olay karşısında taban tabana zıt tavırlar alıyorlar. Bunun açık örneği MÜCADELE'de bir kaç sayıdır süregelen tartışmalardır. Tartışmalara katılan herkes, "Emekçi kadınlar katılmadan devrim olmaz; devrim olmadan emekçi kadınlar kurtulamaz" sloganı kapsamında tartışıyor. Ama yine de sorunlar çıkıyor. Bence sorun devrimci teoriyi pek kavramamaktan ileri geliyor. Bu kavramayınca da teorinin pratiğe uygulanmasında bir dizi yanlış tavırlar ortaya çıkıyor.

Bu konuda pratik; kadınlara yapılan baskıların, şiddetin mahkum edilmesinde çıkan somut olaylarda karşı karşıya olduğumuz pratiktir. Hemen herkes önce de belirttiğim gibi "yanlış görüşlerle mücadele edelim" diyor ama kağıda somut bir olay çıktığında nasıl mücadele edileceği konusunda yalpalayıp duruyoruz. Yazıyı yazan arkadaşla hemfikir olmadığımız noktalar mücadele yöntemlerinden başlıyor. Açıklık getirmek için arkadaşın yazılarından alıntılar yapmak yararlı olacak. Arkadaş diyor ki:

"Burjuva- feodal toplumun alışkanlıkla bugün hala etkinliğini sürdürüyor"

Arkadaşın kastettiği devrimci çevrelerde de bunun böyle olduğudur ki bu doğrudur. Emekçi kitlelerden karı-koca arasındaki çelişkilerin ele alınması konusunda arkadaş devamlı şöyle diyor:

"(çelişkileri-) çözüm yönteminde esas almamız gereken eleştiri-ikna-özeleştirilimlidir."

Devrimciler, emekçiler arasındaki çelişkileri zorla, şiddete dayanarak çözme gibi bir niyetiniz olmadığından ötürü bu da doğrudur. Fakat bu metod kullanıldık-tan sonra, bazı somut olaylarda artık vazgeçilmesi gereken bir şey haline geliyor. Ve ikna ile, eleştiri ile düzeltilmeyen, düzeltilmekte direnen unsurlara karşı başka metodlar gerekli oluyor. ATIF'in derneğinde çıkan bir olay bunu açıkça sergiledi. Karısına yıllardır şiddet uygulayan bir kişi, uyarılmasına rağmen, pratiğinde değişmediğini gösterdiği gibi; şiddete dayanmayıp ayrılmak istediğini söyleyen karısının bu isteğini de bastırmaya kalktı. Bu konuda da uyarıldı. Bu uyarıya da fayda vermedi. Sonunda uzun süredir devrimciler arasında bulunan bu kişi hakkında idari tedbirin, dernekten uzaklaştırılmasının gerekliliği ortaya çıktı. Bu kişi aynı zamanda bir yandan evde karısına şiddet uygularken diğer yandan dernekte kadınlara karşı uygulanan şiddete karşı çıkılması şeklinde nutuklar atıyordu.

Yazıyı yazan arkadaş, yazısının ilk bölümünde, kullandığı bazı cümlelerle dernekten uzaklaştırma, vb idari tedbirlere toptan karşı olmadığını, son tahlilde bu gibi metodların uygulanabilmesinin mümkün

olduğunu getiriyor. Fakat yazısının bütünü okunduğunda aslında bu arkadaşın anlayışının hiç de öyle olmadığı ortaya çıkıyor. Şöyle ki; yazıyı yazan arkadaşın eleştirdiği yazıda konuyla ilgili Çin'den bir örnek verilmişti. Bu örnekte anlatılan şuydu: Çin'de Kültür Devrimi sırasında bir yerde kurulan Kadınlar Birliği; o bölgede karısı döven bir erkeği uyarıyor. Uyarımlar fayda etmiyor. Dövuken kadın durumu Kadınlar Birliği'ne anlatıyor. Kadınlar Birliği, erkeği çağırıp, yaptığı işin doğru olmadığını, bu işten vazgeçmesini anlatıyor. Fakat adam toplantıda gayet alaycı bir tavır takınıyor. Bunun üzerine kadınlar bir olup, erkeği bir güzel dövüyorlar.

Yazıyı yazan arkadaş bu çeviriyi yanlış ve zararlı buluyor. Bu örnekte kadınlar tarafından yapılan; yani erkeğin dövülmesini tamamen yanlış bir uygulama olarak görüyor. ve diyor ki;

"Biz nasıl ezilen bir cins olarak kadına baskı yapılmasına karşı isek, erkeklerle de baskı yapılmasına karşıyız."

"Bizim devrimle değiştirdiğimiz kadınlara dövme ve örgütlenme hakkı değil (abç) kadını toplumsal hayatın her alanında erkekle eşit duruma getirmek, kültürel alan da her türlü burjuva-feodal anlayışı yıkmaktır."

Arkadaş, anlaşıldığı kadarıyla bu çevirideki örneği yanlış buluyor çünkü; kendi yorumuna göre kadınlara dövmeyle altermatif olarak erkekleri dövme getiriliyor; devrimle kadınlara dövme hakkı verileceği gibi gösteriliyor, vs.

Bir kere bunu başta belirtmek gereklidir ki; şimdiye kadar MÜCADELE gazetesinde böyle bir anlayış kesinlikle savunulmamıştır. Ve eğer arkadaş çeviriyi, bu çevirinin birlikte yayımlandığı yazı ile birlikte ele alsaydı, örneği en azından yanlış bulmazdı. Bu örnek arkadaşın dediği gibi yanlış bir örnek değildir, ya da daha açık olarak böyle bir olay hiç yapılmaması gereken, kesinlikle karşı olunacak bir olay değildir. Sorun şöyledir: Devrim sonrası örgütlü kadınlar, düzeltmeye niyeti olmayan, karısını döven adama bir ders vermişlerdir. Feodal kafasını değiştirmeye niyeti olmayan bu adama; sadece fiziki olarak güçlü olduğu için diğer bir kişiyi dövebilmenin ne demek olduğunu gayet etkili bir metotla anlatmaya çalışmışlardır. Arkadaşın yazısının ilk bölümünde yazdığı ve kabul eder görüldüğü; ikna-eleştiri ile iflah olmayan bir unsura idari tedbir uygulanmışlardır. Ve Çin'de Kadınlar Birliği'nin bu metodu, kocaları tarafından dövuken fakat korkularından bunu açıklamayan diğer kadınlara cesaret vermiş, feodal baskının daha da açığa çıkmasına hizmet ederek bu konuda kitlelerin eğitilmesinde yararlı olmuştur. Elbette ki, idari tedbirler, köklü bir şekilde yerleşmiş alışışları ortadan kaldırmazlar ama onları ortadan kaldırmak için kullanılabilirler. Görüşme göre Çin'deki Kadınlar Birliği'nin yaptığı da budur.

İdari tedbirler, bazen işlerin çok kötü bir şekilde gelişmesini engelleyebilirler. Örneğin geçen sayı MÜCADELE'de Duisburg işçi derneğindeki bir olay üzerine bir yazı yayınlanmıştı. Sevdiği kişiyle evlenmesi ailesi tarafından engellenen ve ailesinin baskılarına dayanamayan bir kız arkadaş, intihar etmişti. Kızın ailesi derneğin aktif üyeleri idiler. Bu intihar olayından sonra Duisburg işçi derneği onları üyelikten attı. İntihar eden kıza yapılan baskılardan haberdar olanların daha önceden tedbir almaları halinde olayın bu şekilde bitmesi engel olunabilirdi.

Çevirinin zararlı olmasına gelince; buna göre de çevirinin yorum yapılmadan yazıya konması bazı zararlar getirmeye açıktır. Özellikle kadın-erkek ilişkileri konusunda bugüne kadar yapılan eğitimin oldukça kısır olması zararını fazlaştıracaktır. Bu anlamda çeviriyle birlikte olayı yorumlayan bir yazının da konulması iyi olurdu. Çevirinin yorumsuz konulması -nın zararı en açık bir şekilde arkadaşın konuya ilişkin getirdiği yanlış yorumlamalarda görüldüğü. Fakat bu yani çevirinin yorumsuz olarak konmasının verebileceği zararları kabul etmek, çevirideki örneğin yanlış olduğu anlamına gelmemelidir.

Arkadaşın çeviriyi yorumladığı gibi tabiki kadınlara devrim sonrası "erkekleri dövme" hakkı falan verilmeyecektir. Böyle bir hak olsa olsa feministlerin yaptığı bir devrim sonrası verilebilir. O da böyle bir devrim gerçekleşirse. Ama arkadaş bir de kadınlara devrimden sonra "örgütlenme hakkının" da verilmeyeceğini söylüyor. Bu doğru değildir. Devrimini yapmış her ülkede kadın örgütlenmeye bizzat komünist partileri tarafından, onların önderliğinde teşvik edilmişlerdir. Çünkü kadınların üzerindeki baskılara karşı mücadele etmek ancak örgütlü bir şekilde olabilir. Umarım, arkadaşın yazısında karşı çıktığı örgütlenme hakkı: kadınlara "erkekleri dövme için örgütlenme hakkı" dır. Eğer öyle ise açık bir şekilde koysaydı daha iyi olurdu.

Yazıda kadının ayrılma hakkı meselesinde de savunulan yanlış görüşler var. Şöyle deniliyor:

"Biz, bu gibi sorunlarda esas olarak eleştiri-ikna-özeleştirilimle sorunu çözmeye çalışmalı, eğer sorun böyle çözülmezse ve dövme, vs. baskı devam ederse kadının ayrılma hakkının propagandasını yapmalı..."

Kadının ayrılma hakkının propagandasını yapmak arkadaşın göre bazı koşullarda mümkün olabiliyor. Bana göre ise bu hak her zaman mahfuzdur. Bu konuda arkadaşın anlayışı yanlış ve çok zararlıdır. Arkadaşın savunuyor gözüktüğü kadınlara da erkekler kadar eşit hak tanımakla uzaktan yakından bir ilgisi yoktur. Böylesine bir şeyi savunmak yani kadının ayrılma hakkını sadece belli koşullarda savunmak "erkek evin efendisidir", "erkeğin dediği olur" tezleriyle aynı paralelde olmak demektir. Devrimci bir görüş değildir. Yeri gelmişken işçi sınıfı demokrasisindenilen şeyden biraz bahsetmek istiyorum. Bizler, işçi sınıfının davasına elimizden geldiği kadar yararlı olmak istediğimiz için, işçi sınıfının demokrasisini kavramak ve bunun ilkelelerini her alanda savunmakla yükümlüyüz. Ve işçi sınıfı demokrasisi, halk düşmanı olarak görmediğimiz kişilerden birinin en ufak çapta da olsa bir diğeri üzerinde imtiyaz sahibi olmasına kesinlikle karşı çıkar.

Evlilik meselesinde ise işçi sınıfının demokrasisi şu anlama gelir: Erkek ve kadının birliği gönüllü bir birliktir. Ve bu birlikte taraflardan biri ayrılmak isterse bu herhangi bir şekilde bastırılamaz. "Ayrılma hakkı bazı koşullarda mümkündür" diye bir tez kesinlikle ileri sürülemez. Ezen millet ve ezilen millet arasındaki mesele buna oldukça benzeyen bir meseledir. İşçi sınıfının temsilcileri "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kayıtsız şartsız savunurlarsa, bunu laf olsun diye yapmaktadırlar. Bizim için şurası açık olmalıdır ki bir ulusun ayrılıp devlet kurmasını belli şartlarda doğru veya yanlış bulmak meselesinin bir yanısıdır, ulusun ayrılıp devlet kurma hakkını savunmak ise meselelerin diğer yanısıdır. Emekçi kitleler arasındaki evlilikler de böyledir. Belli şartlarda kadının ayrılmasını doğru bulmayabiliriz ama hiç bir zaman arkadaşın dediği gibi kadının ayrılma hakkını belirli koşullara bağlamayız.

Sorun eşitlik sorunu ise, burda işçi sınıfı demokrasisini "burjuva demokrasi"sinden ayıran, "biçimsel eşitlik" ya da "mutlak eşitlik" yerine gerçekten, özde eşitliği savunmaktır. Eşitsizler arasında eşitliği sağlamak özünde eşitsizliği savunmaktır. Eşitsizler arasında eşitlik talep edenler aslında biçimsel bir eşitliği savunuyor demektir ki; bu da yanlıştır. Örneğin çevirideki kadınlara erkeği dövme meselesine arkadaş "erkekler kadınlara, kadınlar da erkekleri dövmemeli" anlayışıyla yaklaşıyor, ve örneği bunun için yanlış buluyor. Oysa arkadaş olaya bu şekilde biçimsel olarak yaklaşmasa, olayın eşitsizler arasında cereyan eden bir olay olduğunu kavrayarak, şartlara göre bir değerlendirme yapsa problem çıkmayacak.

MİNE

ATİF'DEN VE DERNEKLERDEN HABERLER

AVUSTURALYA - VİCTORIA

Değerli arkadaşlar...

Ülkemizde ve bütün dünyada emperyalizmin yoğun baskıları gün geçtikçe artmaktadır. Dünyanın bir çok yerinde gelişen devrimci hareketler, emperyalizme, sosyal emperyalizme, komprador kapitalizmine ve feodalizme ağır darbeler indirmektedir. Sömürü ve zulüm düzenlerini yerlerinden oynatmakta ve bütün zalimlerin yüreğine korku salmaktadır.

ATİF başkanına yönelik B. Alman emperyalizminin saldırısı, ülkemizdeki yerli usaklarının efendilerine bir işaretinden gelmektedir. ATİF başkanı arkadaş, B. Alman emperyalizminin ve her türlü emperyalizmin ve ülkemizdeki usaklarının düzenlerine karşı çıktığı için siyaset yasağı konulmakta ve kendisine saldırılmaktadır. B. Alman emperyalizminin "siyasi yasak kararı" B. Almanya'da demokrasi nin hangi sınıflara ve o sınıfların siyasi temsilcilerine olduğunun açık belgesidir.

Emperyalistlerin ve her türlü gerici devletlerin baskıları dünyada devrimleri engelleyemez, devrimcileri korkutamaz. Onların her türlü gericiliği, sınıf mücadelesini keskinleştirir, devrimcilerin sınıf kını ile biler.

Biz, Avusturalya'da bulunan Türkiyeli işçiler, emperyalizmin, sosyal emperyalizmin her türlü gericiliğine karşı çıkar, B. Alman emperyalizminin ATİF başkanı ve ATİF'e yönelik saldırılarını kınar, sizlerle her türlü dayanışma içerisinde olduğumuzu bildiririz.

Arkadaşlar..

Emperyalistlerin ve gericiilerin baskı ve sömürüleri ne ilktir ne de sonudur. Bunların gerici düzenleri devam ettiği sürece, her türlü baskı ve sömürüler de olacaktır. Ancak bunların baskı ve sömürüleri, uluslararası işçi sınıfının her ülke de vermiş olduğu devrim mücadelesiyle tek tek ortadan kaldırılacaktır.

ATİF'in ve başkanının ülkemizde işçi sınıfı önderliğinde verilen Demokratik Halk Devrimi mücadelesini desteklediğini; Almanya'da bulunan Türkiyeli işçileri anti-emperyalist, anti-faşist cepheye çekme mücadelesini takip etmekte ve görmekteyiz. Bizler, Avusturalya'nın Viktorya eyaletinde bulunan Türkiyeli işçilerin tek demokratik kitle derneği olan VTEB, ATİF'in mücadelesinden çok şeyler öğrenmiştir. ATİF'e olan saldırıyı bizlere de yönelik saldırı olarak değerlendiriyor, B. Alman emperyalizmini bir daha lanetliyoruz.

- KAHROLSUN EMPERYALİZM-SOSYAL EMPERYALİZM
 - KAHROLSUN B.ALMAN EMPERYALİZMİNİN ATİF'e ve BAŞKANINA SALDIRISI
 - YAŞASIN HER MİLLİYETTEN TÜRKİYELİ İŞÇİLERİN BİRLİK VE DAYANIŞMASI
- Viktoria Türkiyeli Emekçiler Birliği

KATİPLER ÖLMEZ !

Bastarafa 1. sayfada

yeli emekçiler, Hitler faşizminden, Çorum Maraş katliamlarından faşistlerin nasıl insanları diri diri yaktıklarını, gebe kadınları süngülediklerini, ölü kadınların ırzına geçtiklerini iyi tanıyorlardı. Faşistlerin emeğe, düşünene, yazana, çizene, yurdunu seven herkese düşman olduklarını iyi biliyorlardı.

Yürüyüş boyunca kitle faşizme, sömürüye karşı nefretini, kinini "Katip'in katili komprador patron ağa devleti"; "Faşist katillerden hesap soracağız" gibi sloganlarla dile getiriyordu.

5000'in üzerindeki anti-faşistler, düzenli bir şekilde miting alanına geldiler ATİF-TÖK/YD adına konuşma yapıldı. Daha sonra yürüyüşe katılan diğer devrimci gruplarda birer konuşma yaptılar.

Kitlenin yürüyüş boyunca kararlı haykırışı bir kere daha faşist katliamlara karşı sessiz kalınmayacağını, faşistlerden hesap sorulacağını simgeliyordu. Katip'in katli bir kez daha acımızı kine, gücümüzü düzene isyana yöneltmiştir.

Katip arkadaşımızın katli bir kez daha örgütlenmemizin, tek yumruk olup faşizmin beynine vurmamızın gerekliliğini göstermiştir.

KATİP SALTAN
(1954 - 1980)

BİR ÖLÜR BİN DOĞARIZ!

ATİF safında bir yiğit
Katip Saltan yiğit yoldaş
Zulme göğüs gerdi bizle
Katip Saltan yiğit yoldaş

Faşizmi biliyordu
Ona karşı duruyordu
İleriye görüyordu
Katip Saltan yiğit yoldaş

Katip bizim canımızdır
Damardaki kanımızdır
Doğan kızıl günümüzdür
Katip Saltan yiğit yoldaş

İşkence faşizmin özü
Köpekler yıldırmasın bizi
Bilediler kinimizi
Katip Saltan yiğit yoldaş

Kanın yerde kalmayacak
Kavgan bir an durmayacak
Anımızda yaşayacak
Katip Saltan yiğit yoldaş

Eli kolu bağlı halde
Nice şehit var bu yolda
Şehit düştün gurbet ilde
Katip Saltan yiğit yoldaş

Bin yaşasın ATİF'imiz
Safındayız yüz binimiz
Bilenmiş sınıf kinimiz
Katip Saltan yiğit yoldaş

Seyfili

HILDESHEIM

20.9.1980 tarihinde Hildesheim'da NATO manevralarını protesto etmek amacıyla bir yürüyüş düzenlendi. ATİF'in de katıldığı bu yürüyüşte 3000 civarında Alman ve Türkiyeli emekçi yürüdü. Yürüyüşte Türkiye'deki askeri faşist darbe kınandı ve askeri faşist darbeyi protesto eden ATİF'in bildirileri ve yayın organları bol miktarda dağıtıldı.

AUGSBURG

17 Haziran 1980'de Augsburg'da faşistlerin yurtseverlere saldırısından sonra Batı Alman polisi tarafından tutuklanan 74 anti-faşistin B. Alman mahkemelerinde yargılanacağı günler yaklaşıyor. Batı Alman emperyalistleri; anti-faşist, anti emperyalistlere saldırısının bir parçası olarak; tutuklu yurtseverlere uzun süre hapis cezası verme ve haklarında yurtdışı etme kararı çıkarmak istemektedir.

Augsburg'da Ekim ayında başlayacak mahkemelere paralel olarak çeşitli protesto eylemleri düzenlenmiştir. Ekim ayı içinde Augsburg'da bir hafta süreli açlık grevi yapılacak ve bir dizi eylem bu

nu izleyecektir. Tüm anti-faşistlerin, demokratların görevleri; bu eylemleri desteklemek, aktif olarak katılmaktır.

Augsburg'da tutuklu arkadaşlar için açılan bağış kampanyası devam etmektedir. Anti-faşistlerin desteği ve örgütlü gücü burada da kendini göstermiş, hedef olarak tespit edilen 150.000 DM bağışa ulaşılmıştır. Bağış kampanyası hala devam etmektedir. Çevremizdekileri bu kampanyaya katılmak için seferber edelim.

Bağışların yatırıldığı Konto Numarası
0 3 5 1 9 2 4
Sparkassen-Service Spende Konto
Für Türken AUGSBURG

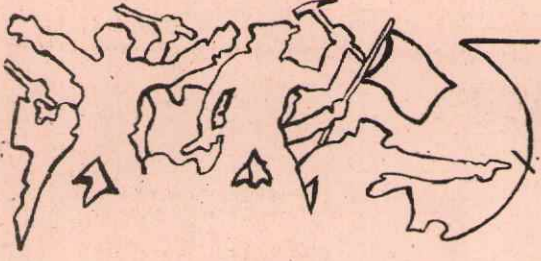
Türkiye'deki Faşist Cuntaya Karşı;
ATİF'i Yasaklama Çabalarına Karşı;
Tutuklu ATİF Üyelerinin Serbest Bırakılması İçin
AÇLIK GREVİNİ VE EYLEMLERİ DESTEKLEYELİM!

**BATI-ALMAN EMPERYALİZMİNE VE TÜRK FAŞİST DEVLETİNİN FAŞİST SALDIRISINA
KARŞI AUGSBURG'DA TUTUKLU DEVRİMCİLERİ DESTEKLEYELİM
BAĞIŞ KAMPANYASINA KATILALIM**

HÜCKELHOVEN

Hückelhoven ve Çevresi işçi ve Gençlik Derneğinde 17.8.1980 günü Kemalizm üzerine bir seminer düzenlendi. Seminere 60'a yakın kitle katıldı. ATİF'e karşı dedikodu ve karalama temelinde propaganda yürüten Halkın Kurtuluşu, Dev-Yol, KSD(Kurtuluş) da seminere katıldılar. Seminerde getirilen görüşlere karşı olmak için karşı görüşler getirerek devrimcilerin benimsemeyeceği metodları kullandılar. Getirdikleri görüşlerin çürütülmesi ne rağmen doğruları kabullenmeme tavrını takındılar. Kitleler önünde savundukları görüşlerle bir kere daha teşhir oldular. Seminer bazı hatalar ve disiplinsizlikle re rağmen esas olarak olumlu bir seminer di.

DEVRİMCİ SANAT

Okuyucularımızdan

Resim ve Şiirler

BASKASINA DOKUNAN YILAN

"Bana dokunmayan yılan
Bin yıl yaşasın" diyorlar
Yılan ve yalıstır bu görüş
Ve bir hilesidir bu
Zehirli yılanların
Bizi parçalara bölmek
Ve bilincimizi karartıp
Kanımızı emmek
Ve
Karşı koyanları
Teker teker ezmek.
Ve ömrünü ve saltanatını
Biraz daha uzatmak için
Uydurulmuş bir yılan
Kanmayın sözüne yılanların
Ve onları
Değil bin yıl
Bir gün bile yaşatmayın.
Yılanlar çeşit çeşit
Ve
Renk renk olurlar
Aldanmayın görünüşlerine
Özlerine bakın siz
Özünde hepsi birdir onların.
Kanemici ve zalim
Yıldandan dost olmaz
Bunu iyi bilin
Başkalarına dokunan yılan
Sana da mutlaka dokunacaktır
Çünkü
sokmaya alışmış yılan
Sokmadan edemez
Ve kanla yaşayan yılan
Kan emmekten vaz geçemez
Ve
Sıra sana geldiğinde
Bu huyunu terketmez
O günü beklemeden
Birleşmelisin
Yılanın soktuğu
Ve sokacağı kimselerle
Bu zehirle yılanı karşı
Ve ezmelisin
Bu kara yılanın başını
Yılansız yalansız
Bir dünya için
Yılanlar
Dehşetli korkarlar bizden
Biz onlardan korkmazsak eğer
Ve
Birleşirsek onlara karşı
Onlar göründükleri gibi
Güçlü ve yenilmez değildirlerdir
Asıl güçlü olan biziz
Gücümüz birliğimizde yatar
Korkumuz bölünmüşlüğümüzde
Korku tehlikelidir bizim için
Korku teslimiyet ve ölüm
Korkusuzluk yaşamak
Yaşamak korkusuzluk demektir
Ve
Birlik ve mücadeledir
Onun anası...

Azad

KURTULUŞ YOLU

Gün geçmiyorki emekçiler ölmesin...
Gün geçmiyorki zulümsüz, sömürsüz...
Fakat işçilerin köylülerin mücadelesi...
Özlemini çektikleri dünyayı doğuracak...
Fabrikada 8-10 saat çalışan işçilerimiz
Karasaban peşinde ho ho deyip
giden köylülerimiz
Proletaryanın önderliğinde
özgür bir dünya yaratacaklar...
Mücadelemiz zorlu çetin ama
şanlı bir mücadeledir...
Siyasi iktidarı parça parça
alacak olan...
Kırlardan şehirlere doğru gelişen...
Sömürsüz zulümsüz bir dünya yaratacak olan
Şanlı bir halk savaşı mücadelesidir...

Malatya'dan bir MÜCADELE
okuyucusu
K.Özgür

FAŞİZME KARŞI

Bomboz kırlarımız
Engin dağlarımız
Yem yeşil yaylalarımız
Ve yıkılmaz sınıfımız var faşizme karşı
Yamalı yırtık urbamız
Yarık yarık tabanlarımız
Gülle gibi bedenim
Ve Balyoz gibi bedenimiz var faşizme karşı
Aydın fikirlerimiz
Zindanlarda ölenlerimiz
Bir ölüp bin dirilenlerimiz
Ve tükenmez ibolarımız var faşizme karşı
Zulme karşı çıkanlarımız
Halkı için canını verenlerimiz
Cepheye savaşa koşanlarımız
Ve yılmaz yılmaz gerillalarımız var faşizme karşı
Durmadan yazan şairlerimiz
Korkmadan çalar aşıklarım
Yılmadan direnen proletarya
Ve yığınla ölen devrimcilerin anıları var
faşizme karşı

Sanmasınlar yılacağız
Bu düzeni ta kökünden yıkacağız
Halk iktidarını kuracağız
Ve kurmak içinde, yenilmez çelikten birli
ğimiz var
Hakim sınıflara karşı.

Stuttgart'tan Ekrem

Zulüm
Kalles
Zulüm işkence
Zulüm baskı
Terör
Vay zulüm vay
Peşmerge uyanık
Peşmerge zulme direnç
Peşmerge zulme korku
Bize karlı mendilini sallayacak
Peşmerciler zulüm edenlerin
Beynini nallayacak.

E. Karslı

OKUYUCU MEKTUBU

İSTANBUL

BİZ SAĞLIK EMEKÇİLERİ, HAKLARIMIZI SÖKE SÖKE ALACAGIZ!

Faşist komprador patron-ağa devleti - nin iktisadi ve siyasi buhranlarını atlatmak için emekçilerin üzerine kara bulut gibi çökmesi beş para etmeyecektir. Onun tehditleri, copu-süngüsü, biz sağ - lık emekçilerini durduramadı, durduramayacak. Hem de sendika hakkımız olmadığı halde, biz sağlık emekçileri ekonomik-de mokratik haklarımız için birlik olduk, di reniyoruz.

Türkiye çapında direnişimize yön ve - ren temel talepler şunlardır:

- 1- Tam gün tazminatlarının maaşla birlik te vergilendirilmemesi.
- 2- Yan ödemelerin gaspedilmesine son ve - rilmesi.
- 3- Sağlık personelinin bir kesimine (has tabakıcı ve memurlar) tam gün uygulan madiği halde 9 saat çalıştırılmasına son verilmesi.
- 4- 8 saatlik iş günü
- 5- Tüm personele eşit bir şekilde tam gün uygulanması.
- 6- Tüm emekçilerin, özel olarak da sağ - lık emekçilerinin üzerindeki faşist baskı, kıyım ve süngülerin durdurulma sı.
- 7- Grevli, toplu sözleşmeli, sendika hak kının tanınması.

Bu nedenlerden dolayı, Tabipler Odası önderliğinde Türkiye çapında, önce 1 gün lük uyarı direnişi, sorunlar çözülmezse bayramdan sonra iki günlük direniş, yine çözülmezse Eylülde sürekli direniş kara - rı alındı. Biz de işyerimizde güçlü bir direniş örgütlemek için çalıştık. 'Hal - kın Kurtuluşu' ve 'Devrimci Yol'dan dev rimcilerle "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesi temel in de eylem birliği yaptık. Hedefimiz dire nişin, Kurtuluş ve TİP siyasetlerinden doktorların "pasif, yavaşlatma" şeklinde ki bozguncu-teslimiyetçi eylem önerile - riyle yozlaştırılmasını önlemek, devrim ci bir direnişi sağlamaktır. Bunun için eylem birliğindeki siyasetler ortak bil di, pullama ve yazılama yaptılar. Tüm personelin direnişe katılmasını sağlamak için yoğun bir propaganda yürütüldü. Bu çalışmaların neticesinde direniş günü iş yerinin bahçesinde sağlık emekçilerinin büyük çoğunluğunu toplamayı başardık. Teslimiyetçiler böylece planlarını uygu layamadılar. Toplantıda devrimci sağlık emekçileri direnişin nedenlerini anlatan düzeni teşhir eden konuşmalar yaptılar. Daha sonra Hastahane içinde yürüyüş yap tık ve başta sendika hakkı olmak üzere

temel taleplerimizi dile getiren slogan - lar sabahtan akşama dek hastahaneyi cın lattı. Yürüyüşün bitiminde şehit devrim ci ler için saygı duruşu yapıldı. Öğlen yemeği boykot edildi. Direnişe katılma - yan birkaç faşist doktor ve hemşire teş hir edildi. Sorunlarımızı ve bunların çö zümünü dile getiren konuşmalar ve sohbet ler yapıldı.

Sağlık işçilerinin haklı direnişini karalamak için faşist devlet, hastaları düşünmediğimiz şekilde karşı-propaganda yapmaktadır. Bu adı bir demogojidir. Has taları, emekçi halkı asıl düşünmeyen on - lardır. Hem bizim elimizdeki avucumuzda - kini alacaksınız, hem de biz haklarımız için direnince diğer emekçileri biz sağ - lık emekçilerine karşı kıskırtacaksınız! Olmaz böyle şey, bu yalan tutmaz!

Biz bu demogojiyi boşa çıkartmak için sabahtan itibaren 7 poliklinikten birini çalıştırdık. Acil vakalara baktık; acil olmayanları geri çevirdik. Bu arada bir sivil polis, sahte bir başağrısı bahane ederek kliniğe geldi. Nöbetçi şef ona du rumu acil olmadığından bakmadı. Bu tezgä hın sonunda resmi polisler gelip o dok - tor hakkında zabıt tuttular.

Direnışimiz başarıyla sonuçlandırıldı. Bu direniş işyerimizde bu güne kadar ya pılan ve devrimciler önderliğinde geçen ilk eylem oldu. Direnişin sonunda 'Hal - kın Kurtuluşu'ndan arkadaşlar, kitle ö - nünde bazı arkadaşları teşhir etmeye kal kıstılar. Neden olarak da, kitlenin dışı rıya yürümek isteğine uymadığımızı getir diler. Biz, kitlenin bu isteğine uymanın doğru olmayacağını, direnişe kolluk kuv vetlerinin müdahale etmesine neden olaca gını, bu isteğe uymanın kitle kuyrukçulu ğu olacağını getirmiş ve hastahane için de yürüyüş yapılmasını sağlamıştık. Nite kim, gelen bir araba askeri Başhekim "Şi kayetim yok" diyerek geri çevirebildi. Dışarıya yürüyüş 'izinsiz' olacağından, bu eylem için yanlış ve zararlı olacaktı. Pratik bizim haklı olduğumuzu gösterdi.

Biz sağlık emekçileri, bundan sonrada haklarımızı almak için ne teslimiyetçili ğe, ne de maceracılığa meydan vermeden direneceğiz. Kurtuluşumuzun Demokratik Halk Devrimiyle geleceğinin bilincinde, haklı direnişimizi sürdüreceğiz.

Türkiye'nin tüm işçileri, memurları, yoksul emekçileri; hakim sınıfların biz sağlık emekçilerini teşhir ve tecrit et - mek için yürüttüğü karalama ve kıskırtma propagandasına kanmamalı, bizleri destek lemeli.

... Hastahanesinden bir okuyucu

HAKİM SINIFLAR ÜLKEMİZİ 'MEZAR SESSİZLİĞİNE' GÖMEMİYECEKTİR. SESSİZLİK GEÇİCİDİR.

Askeri darbenin hemen sonrasında ha - kim sınıfların boyalı basını 'huzur' pro pagandası yapmaya başladı. Büyük şehir - lerde her köşe başına tankları, ağır ma - kinalıları yerleştiren faşistler geniş çapta arama-tarama işlerine başladılar. Hakim sınıfların boyalı basını büyük bir övgü ile 'anarşinin' durduğu, 'kavga'nın son bulduğu, durumun sakin olduğu haber lerini yaydı. Gerçekten de askeri faşist cunta ilk anda geniş bir direnişe karşı laşmamıştır. Bu onların geçici güçlülüğü nün sonucudur. Onlar şimdilik süngü zoru ile grevleri kaldırmayı başarmış; şimdilik gösterileri, direnişleri engellemiş lerdir. Ama bu kısa süreli ve geçici bir başarıdır.

En doğal demokratik hakları elinden alınmaya çalışılan işçi sınıfımız; zaten yoksulluk içinde yaşayan, kaybedecek bir şeyleri olmayan yoksul köylüler; bütün emekçi halkımız bu cuntaya karşı direne - ceğiz. Faşist cunta Türkiye'yi sınıf mü cadelesinin bütünü ile bastırıldığı, di - kensiz gül bahçesine çeviremeyecektir. Devrimciler faşizme teslim olmayacaklar - dır. Bunun ilk belirtileri faşist askeri darbenin hemen ardından görülmeye başla - mıştır. 'Huzur' 'sükün' haberleri arasın da - darbenin hemen ertesinde "bir tank - çı yüzbaşısının teröristler tarafından şehit edildiği" haberi bütün dünya ajans larına geçmiştir. Sıkıyönetim komutanlı - ğı açıklamasında "iki sol fraksiyonun ça tışmasını bastırmak için giden birliğin başındaki yüzbaşının pusuya düşürülerek öldürüldüğünü" belirtirken, olayın üstünü örtmeye çalışmıştır. Ama mızrak çuvala sığmamaktadır. "İki sol fraksiyonun" açıklamasının tutar tarafı olmadığı her - şeikle görülebilmektedir. 17 Eylülde bu kez İstanbul'da bir faşist komiser dev rimciler tarafından cezalandırılmıştır. Olay darbeyi yapan, çok güçlü olduğunu iddia eden faşist ordunun bir üyesinin

ve bir faşist komiserin öldürülmesi ola - yıdır. Olay, devrimcilerin faşizme tes - lim olmayacaklarını göstermekte, yeni cunta iktidarının da rahat edemeyeceğini göstermektedir.

Cuntaya karşı yurtdışındaki devrimci - lerdé derhal tepki göstermişlerdir. ATİF darbenin hemen ardından çıkardığı Alman ca ve Türkçe bildiri ile darbenin niteli ğini açıklamış, bu bildiri 13 Eylülde Ba tı Almanya'da Frankfurt ve B. Berlin'de konsolosluklar önünde dağıtılmıştır. Frankfurt'ta konsolosluk önünde bir de korsan miting yapılmıştır. Aynı gün Ham - burg ve B. Berlin konsolosluklarında di ğer devrimci gruplar gösteri yapmışlar; Hamburg konsolosluğu bir süre devrimci - ler tarafından işgal edilmiş, faşist cun ta teşhir edilmiştir.

Darbeden bir hafta sonra ATİF' in Frankfurt'ta düzenlediği yürüyüş, darbe hareketine karşı B. Almanya'daki ilk bü - yük kitle gösterisi olmuştur. Aynı gün Hildesheim'de yapılan 'NATO manevraları - na hayır' yürüyüşünde de askeri darbe protesto edilmiştir. Bütün bu eylemler, henüz başlangıç aşamasında olan bir hare ketin ilk belirtileridir. Cuntaya karşı başlayan direniş giderek yükselecek, ha - kim sınıflar Türkiye'yi 'mezar sessizli ğine' gömemiyecektir!

H. Polat

IMPRESSUM: V.i.S.D.P. E.STRALUCKE
Neckarstr.8-10 DARMSTADT
Banks Hesap Nr.: DEUTSCHE BANK
BERLIN
Zweigstelle 94 Konto Nr.675 9950
Bankleitzahl 100 70000
Yazışma Adresi: 1 Berlin 36
Postfach 360171
Druck: CONTRAST Hauptstr. 159
1 Berlin 62

ALMAN FAŞİSTLERİ MÜLTECİLERİ BOMBALADILAR

Hamburg'da bombalanan mülteci yurdu

30 Temmuzda Zindorf'da bir mülteci kampına yapılan bombalı saldırıdan son - ra Lörrach ve Hamburg'da da mülteci kamp ları bombalanmıştır.

17 Ağustos günü Lörrach'da Etyopyalı ilticacıların kampında patlayan bomba bi ri ağır sekiz ilticacının yaralanmalarına yol açmıştır. Kamptaki evlerden birin in penceresine yerleştirilen bombanın patlaması sonucu 16 yaşındaki bir Etyop - yalı ilticacı kız ağır yaralanmıştır. Ba - tı Alman polisinin verdiği bilgiye göre bombayı atan kişilerin kimlikleri tesbit edilememiştir.

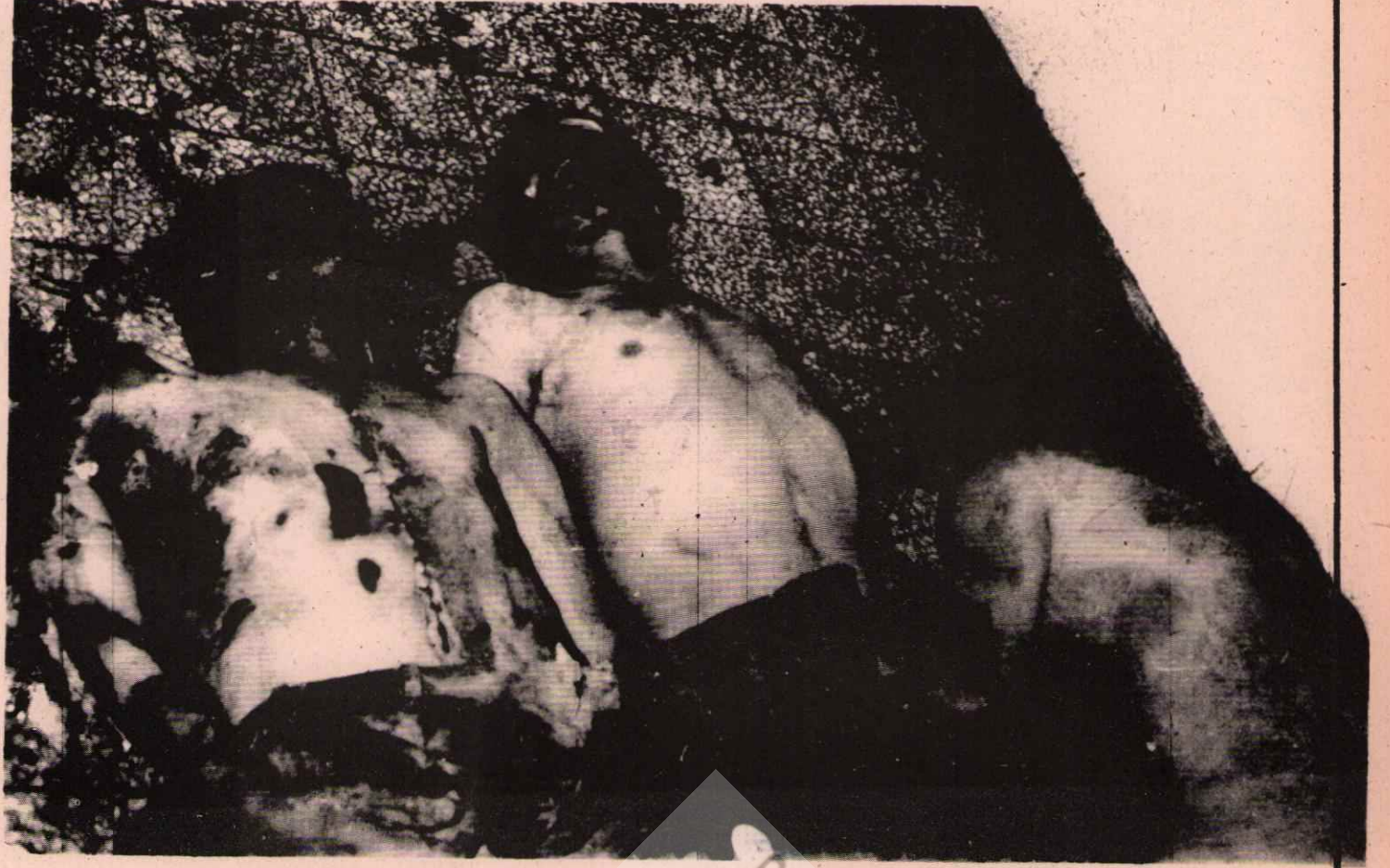
Zindorf ve Lörrach'dan sonra Hamburg mülteci yurdu da bombalanmıştır. 21 Ağus tos gecesi Hamburg'da mültecilerin otu - dukları yurdun giriş katındaki pencere - den içeri atılan üç molotof kokteylinin patlaması sonucu 22 yaşındaki Vietnamlı ilticacı ölmüş, 18 yaşındaki Vietnamlı ilticacı ise ağır olarak yaralanmış, kal dırıldığı hastahane de ölmüştür. Bombala - ma olayından önce ise yurdun dış duvarla rına "yabancılar defolun" yazıları yazıl mıştır.

Geçtiğimiz ay içinde iltica kamplarına yapılan saldırıların yoğunlaşması biz zat B. Alman hükümetinin milliyetçi-şö - ven siyasetinin sonucudur. Bilindiği gi - bi B. Alman hükümeti son aylarda B. Al - manya'ya gelen ilticacıların çokluğunu ve "siyasi iltica kurumunun ekonomik çı - karlar uğruna kullanıldığını" öne süre - rek, bu konuda 'çözüm' arama çabasına gi rişmiştir. Bu konuda bir sürü iltica hak kını kısıtlayan kararlar alınmıştır. Her fırsatta basında "iltica talebinin hızla arttığı" "B. Almanya'nın bir göç ülkesi - ne dönüştüğü" propagandasını yaparak Ba tı Alman halkı arasında yabancı düşmanlı ğını körükleme siyasetini gütmektedirler. B. Alman hükümetinin bu milliyetçi-şöven politikasından destek gören Alman faşist lerg iltica kamplarına saldırıları yoğun laştırmışlardır. Bombalanan yurtların du varlarındaki "yabancılar defolun" şeklin deki yazılar, saldırganların nitelikleri ni açıkça ortaya koymaktadır.

Buna karşı B. Alman polisinin tavırı şu olmuştur. Olayın gelişmesi içinde bu işi yapanların yeni bir Nazi grubu oldu ğu bildirilmiştir. B. Alman polisi, bu grubun başını çeken ve onunla beraber 5 kişiyi tutuklamıştır. Delillerle de bu fa şistlerin faaliyetini ispatlamaktadır. 'Alman Eylem Gurubu' adı altındaki faşist teşkilatın başını çeken leri polis belirli bir süreden beri ara maktaydı. Diğer yandan ölen Vietnamlı ların cenaze törenlerine katılan bazı B.Al man politikacıları da yaptıkları konuşma lar da bu Alman faşistlerine karşı tavır almışlar, onların aleyhinde konuşmuşlar - dır. Bütün bunlar B. Alman polisinin ya da B. Alman politikacılarının faşizme karşı olduğunu mu gösterir? Hiçte değil. Aslında bu iyi bir demogojidir. Her şey den önce 3-5 kişinin tutuklanarak yargı lanması ırkçılığa, faşizme karşı mücade le etmek anlamına gelmez. Irkçılık yal - nızca duvarlara "yabancılar defolun" slo ganlarını yazanların ırkçılığı değildir. Bizler 3-5 kişiyi tutuklayıp 'demokrasi' den yana olduklarını göstermeye çalışan B. Alman emperyalistlerinin yabancılar hakkında çıkarmış oldukları "yabancılar kanunu"ndan da haberdarız. Irkçı olmadık larını söyleyenler gelip bizlere ispatla yabiliyorlarsa, bu tip kanunların ırkçı olmadığını ispatlasınlar. Ama bunu yapamazlar. Çünkü kendileri de ırkçı olup, ya bancılara yapılan baskılarda baş rolü oy namaktadırlar. Zaman zaman ırkçılığa kar şı imişler gibi nutuk atmalarının nedeni onların ırkçılığını gizlemeye çalışmala rından ileri gelmektedir. Onlar B. Alman halkının gözü önünde teşhir olmalarını geciktirmeye çalışmaktadırlar. Ama her günkü pratikleri onları da ırkçı, özü faşizm olan siyasetlerini B. Alman halkı nın giderek daha iyi görmesine hizmet e - decektir.

H. Doğan

ÇORUM KATLIAMI CEZASIZ KALMAYACAKTIR

Radyolar, gazeteler,
Bilcümle basın-yayın organları,
Her gün üst üste aynı haberi geçiyorlar:
"Barikatların ardındaki Çorum"
"Yeni Maraş"
"Çorum'da tedirginlik ve korku var"
Sonra açıklanıyor bilanço;
Ölü sayısı belli değil,
Yaralılar sayısız,
Yakılan, yıkılan evler
Ve can veren, kanı dökülen
Ak sakallılar, bebeler,
Barikatların ardındaki hedef gözeten göz
ler, tetik çeken eller.
Faşist itler, kudurmuş caniler
Satılmış alçaklar, puşt düzenin kiralık
bekçileri,

Yine bilinen aşağılık oyunu oynuyorlar.
"cami bombalandı"deyip,
Halkı aldatıyorlar.
Ve başlıyor tahrik,
Zincirden salınmış itler,
Kuyrukları bacakları arasında,
Ağızlarında salya,
Bizimkilere saldırıyorlar.
Ama olmuyor beyler, olmuyor
Çorum, Maraş değil
Burası Çorum ve yıl 1980
Direniyor halkımız
Bir adım geri atmıyor,
Barikatlar kuruluyor
Ateşe veriliyor sokaklar
Siper oluyor canlı bedenler,
Aşamıyor ne sivil itler,
Ne de
"İç harbe karşı, özel yetiştirilmiş"
Besili resmi güçler.
Evet haber tazeleniyor
Aşamıyorlar barikatları,
Giremiyorlar yuvalarımıza.
Haykırıyor halkımız,
"Ya hep öleceğiz,
Ya özgür olacağız"
Sahibinin sesi,
Kiralık bir kalem haber veriyor
Çorum'da duvarlarda,
"Faşizme karşı direneceğiz,
YAŞASIN HALK SAVAŞI"

yazılıyor.
Halkımız yeniden öğreniyor yaşamdan
Hayat direnmektir,
Yaşam mücadele etmektir.
İyi ve güzel günler bizi bekliyor,
Ama bunlar bize bağışlanmıyor
Aydınlık bir yarını biz,
Ancak ve yalnız,
Can ve kanla,
Direnc ve emekle
Silah ve ateşle
kazanabiliriz.
Sökmüyor beyler,sökmüyor
Sökmeyecek puşt tuzakları
Kurt, tilki oyunları
Çakal ulumaları...
Leş kargaları, akbabalar, uyuz itler
Bu ateş sizi yakacak mutlaka
Küllerinizi havaya uçurarak.
Gözlerimde bir buğu
Yüzümde acı bir tebessüm
O gün yaklaşıyor, o gün

Haydin yoldaşlar
İleri, ileri kardeşler
Son gün geliyor.

Ya devam edeceğiz kavgaya
Yada uysal köleler olacağız
Bu mezarlık toprağında...

Faşist Askeri Darbeyi Kimler Düzenledi Bastarafı 1. sayfada

lanmadan, Amerikan dışişleri bakanlığı sözcüleri dünyaya Türkiye'deki darbe haberini duyurmuşlardır. Darbe 'Amerikan emperyalistlerini şaşırtmamıştır'. Çünkü onlar darbenin düzenlenmesinde bizzat yer almışlardır. Darbe haberinin dünyaya Ankara'dan önce Washington kaynağından yayınlanması, darbenin emperyalizmin kontrolündeki, özellikle Amerikan emperyalizminin başını çektiği bir darbe olduğunun açık işaretidir. Darbeden hemen sonra, 13 Eylülde ABD başkanının ve dışişleri bakanlığının sözcüleri "darbenin demokrasiyi korumak için yapıldığına inandıklarını; ABD'nin Türkiye'ye yaptığı yardımların süreceğini" açıkladılar. Beyaz saray sözcülerinin darbenin hemen ardından yaptıkları yorum şöyle:

"Türk Silahlı Kuvvetleri komutanı Evren'e güveniyoruz. Ve yeni idarenin Türkiye'nin sorunlarına çare bularak milletin güvenliğini sağlamasını diliyoruz"

Amerikan askeri çevrelerinden yapılan yorumlarda ise öncelikle Türk Hava Kuvvetleri Komutanı ve cuntanın içinde yer alan Orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın darbeden 48 saat önce yaptığı Washington ziyareti üzerine durarak şöyle diyorlar:

"Türk komutanına gösterilen ilgi büyüktü. Amerikan Silahlı Kuvvetleri Genel Kurmay Başkanı General Rogers'in Şahinkaya ile başbaşa kahvaltısı etmesi ve yanlarında kimse bulunmaması ilginç. General Rogers her zaman Türk Silahlı Kuvvetleri'nin ülkenin bütünlüğü ve demokrasi uğrunda çalıştığını vurgulayan bir asker meslektaşısı Orgeneral Evren'in konuşmasını almadan bir yorumda bulunmuyor. Ancak Amerikanın kalbi Beyaz saray Evren'e güveniyor"

Darbenin ertesinde Amerikan emperyalizminin basınında ve televizyonlarında da Türkiye'deki darbenin reklamı yapılmış, "Türkiye'de ordunun yönetime el koymak zorunda kaldığı" "gerçekte demokrasi yanlısı olduğu" "Türkiye'de demokrasinin sağlanması için böyle bir darbenin kaçınılmaz hale geldiği" şeklinde yorumlar yapılmıştır. Yorumlarda cuntanın batı ta raftarı olduğu açıklanmış, Türkiye'de başlayan "Anvil Express 80" tatbikatının "hiç bir şey olmamış gibi" süreceği açıklanmıştır. Çeşitli NATO ülkelerinden üç bin, toplam 30 bin askerin katıldığı, 11 Eylül - 6 Ekim tarihleri arasında Trakya'da yapılacak bu tatbikat hakkında ABD dışişleri bakanlığı sözcüleri "NATO askeri manevraları ile bu ülkedeki yönetim değişikliği arasında bir ilişki bulunmadığını kaydetmiştir. Bakanlık Türkiye'deki Amerikan askeri tesislerinin normal olarak çalıştıklarını bildirdiği açıklamasında, bu ülkede demokratik yönetime kısa sürede geçileceğine ilişkin olarak, Güvenlik Konseyi başkanı Orgeneral Kenan Evren'in mesajında yer alan güvencenin memnuniyet uyandırdığını belirtmiştir." (Milliyet'ten)

Orgeneral Tahsin Şahinkaya'nın darbeden iki gün önce Washington'da 'ziyarette' bulunması; darbe günü NATO Güney Vurucu Kuvvetleri Komutanı Oramiral William Smal'ın Türkiye ziyareti; darbeden bir gün önce başlayan NATO Askeri Tatbikatı, bütün bunlar Amerika'nın ve tüm batılı emperyalistlerin darbe karşısında neden şaşırma dikkatlerini anıltmaktadır. Onlar tabii ki kendi bilgileri dahilinde düzenlenen bir 'operasyon' karşısında şaşırarak değillerdi!

Batı Alman Emperyalistleri:

Batı Alman emperyalizminin bütün sözcüleri, başta Başbakan Schmidt; 'Türkei Hilfe' nin mimarı olmakla övünen Maliye Bakanı Matthöfer, CDU'lu Aşağı Saksonya Eyalet Başkanı ve Maliye Bakanı Walter Leisler Kiep olmak üzere darbenin hemen ardından açıklamalarda bulundular. Bu açıklamaların ortak noktası, darbe hareketine karşı duyulan sempati ve anlayıştı. Batı Alman emperyalistlerinin bütün bu temsilcileri ilk açıklamalarında Türkiye'de parlamenter rejimin geçici bir süre dağıtılmasından üzüntü duyduklarını belirttiler. Ancak, askeri müdahalenin de son çare olduğunu gördüklerini söylediler. "Demokrasiye dönüş sürecinin kısa olmasını" dilediler. SPD Başkanı Brandt, 12 Eylülde Saarbrücken'de bir gazeteyle verdiği demeçte yukardaki görüşleri tekrarladı. 'Özel dostu Ecevit'in tutuklanmasından üzüntü duyduğunu' kısa zamanda salıverilmesini umduğunu belirtti. "Eğer anarşi engellenirse çok büyük bir problem halledilmiş olur" dedi. CDU Başkanı Kohl, CSU Başkanı Strauss'da cuntanın batı taraflısı tutumunu övdüler ve Türkiye'ye yardımın sürdürülmesi gerektiğini savundular. 13 Eylülde Türkiye'ye yapılan askeri ve mali "yardımların" sürdürüleceği resmen açıklandı.

Batı Alman emperyalist basını "Türk ordusunun Latin Amerika, ya da Güney Kore'deki ordulara benzemediği, 'kemalist' demokrat bir geleneğe sahip olduğu, Türk

ordusunun gerçekte demokrasiyi korumak için müdahalede bulunmak zorunda kaldığı" yönünde bir kampanya başlattı. Yeni yöneticilerin önünde büyük problemlerin durduğu, bu problemlerin çözümü için 'hür batı'nın yeni yöneticilere anlayışla yaklaşması gerektiği, yardım etmesi gerektiği teması çokça işlendi. Batı Alman emperyalist basını, cuntacılarardan çok cuntacı kesilerek, Türkiye'deki askeri darbe üzerine, NATO tatbikatından geri çekilen Belçika'ya da ağır eleştiriler getirdi. Batı Alman emperyalistlerinin de daha darbe olmadan darbeden haberdar olduklarını gösterir belirtiler vardır. Mesele TC Bonn Büyük Elçiliği ve bir dizi konsoloslukta, darbenin öncesindeki hafta içinde güvenlik tedbirleri artırılmıştır. Onların darbeden önceden haberdar olmaları şaşırtıcı değildir. Darbe, tüm batılı emperyalistlerin Türkiye'deki çıkarlarını koruduğu gibi, Batı Alman emperyalistlerinin çıkarlarını koruyan bir darbedir.

İngiliz Emperyalistleri:

11 Eylülde, darbeden bir gün önceki sayısında Times adlı İngiliz gazetesi 'kehanette' bulunuyor ve Türkiye'de askeri bir darbenin beklendiğini dünyaya ilan ediyordu! Türkiye'de gelişen 'sağ ve sol terörü durdurmak' 'Türkiye'nin bütünlüğünü korumak' için darbenin kaçınılmaz olduğu Times makalesinde ortaya konuyordu. Bu makalenin üzerinden 24 saat geçmeden Türkiye'de askeri darbe oldu!

İngiliz emperyalistleri de, diğer batılı emperyalistler gibi darbe olacağından haberdardılar. İngiliz emperyalizminin resmi sözcüleri de resmi açıklamalarında darbenin Türkiye'nin bir iç meselesi olduğu, darbenin iki ülke arasındaki ilişkileri her hangi bir şekilde değiştirmeyeceğini bildirdiler. İngiliz, radyo, televizyon ve basını, "Türk ordusunun bugüne dek her zaman sözünde durup,

idareyi bir süre sonra sivil yönetime devrettiği; bunun bu kez de böyle olmaması için her hangi bir sebep olmadığı" şeklinde yorumlar yaptılar.

Fransız Emperyalistleri:

Fransız emperyalistleri de darbeyi diğer batılı emperyalistler gibi 'olumlu' karşılamışlar, batının bu darbe ile 'rahat bir nefes aldığı' Fransız emperyalistlerinin basınında da yer almıştır.

Hollanda, Belçika, Danimarka, Kanada, İsviçre, İtalya basını da diğer emperyalistlerinkine benzer tavır takınmıştır.

Rus Sosyal Emperyalistleri:

Rus sosyal emperyalistleri darbe karşısında dikkat çekici bir sesizlik içine girmiştir. DPA'nın bir haberine göre, darbeden sonra sovyet resmi haber ajansı TASS yorum yapmamış, yalnızca Türkiye'de askeri darbe olduğunu duyurmuştur. Parti gazetesi Pravda ise, pazar günü Cunta Başkanı Evren'in Türkiye'de terör konusunda verdiği bilgileri aktarmış, "aşırı uçların sebep olduğu terör olaylarında son iki yıl içinde 5241 kişinin hayatını kaybettiğini, 14 152 kişinin yaralandığını" bildirmiştir. TASS ayrıca Türkiye'nin ikili anlaşmalarına ve çok taraflı anlaşmalarına bağlı kalacağını açıkladığını da bildirmiştir.

Rus sosyal emperyalistlerinin bu tavrı, onların bu darbenin düzenleyicileri arasında bulunmadığını, darbenin esas olarak batılı emperyalistlerin işi olduğunu göstermektedir. Bu tavır aynı zamanda Rus Sosyal emperyalistlerinin de bugünkü cuntaya kesin olarak karşı olmadıklarını 'cuntayla ilişkilerini' geliştirmek istediklerini göstermektedir.

Şimdi bir de darbenin Türkiye'de hakim sınıflar tarafından nasıl karşılandığına bakalım:

Bu konuda Türkiye İşveren Sendikaları Konfederasyonu Başkanı Halit Narin şunları söylüyor:

"Yapılan harekâtın Türk milletine hayırlı uğurlu olmasını temenni ediyorum. Asıl önemli olan Milli Güvenlik Konseyi'nce alınan kararların tam olarak uygulanma safhasına konulmasıdır. Sivil yönetimin yerini askeri yönetime devretmesinin Türk ekonomisinde olumsuz gelişmeler yaratmayacağı kanısındayım. Ekonomide bu yıl başında alınan istikrar kararıyla sağlanmaya çalışılan dengenin sürdürüleceğini tahmin ediyorum. Bu arada son zamanlarda girişimcilerin uzaklaştığı yatırım heyecanının yeniden canlanacağına, yaygın grevler nedeniyle sanayide büyük ölçüde düşen kapasitenin tekrardan üretil-

me dönüşeceğine, iş barışının kurulacağına inanıyorum"

İstanbul Ticaret Odası Başkanı Nuh Kuşçu lu şunları söylüyor:

"Ordumuzun müdahalesi ile gelişen olayların Türkiye'nin ekonomik ve sosyal bünyesinde olumsuz gelişmeler yaratmayacağına tahmin ediyorum. Alınan kararların aynen tatbik edilmesi halinde, değil ekonomide bir yavaşlama aksine daha önce den bu yıl için planlanan gelişme hedeflerinin üzerine çıkabilecektir. Anarşi ve terör olayları nedeniyle yatırımdan caydırıcı ortam, kilitlenen toplu sözleşmelerle yaygınlaşan grev halkası bir anda ortadan kaldırılmıştır. Bu gelişmelerle üretimin ve ihracatın artacağına ekonominin yeni bir canlılık kazanacağına inanıyorum."

İstanbul Sanayi Odası Başkanı Şaban Ça - vuşoğlu şunları söylüyor:

"Ekonomik meselelerin çok önemli olduğunun idraki içinde bulunan, başta Evren Paşa ve kuvvet komutanlarımızın ilerici ve açık görüşlülüğüne güvencimiz vardır. Parlametonun kilitlenmesi neticesinde, devlet gücü her an bir zaafa uğramadan korunması ve demokrasi çarkının işlemesi için parlametonun, bütün milletin beklediği bir güçte çalışması gerekir. Zaafa uğrayan bu meseleler neticesi, ülkede gerek siyasi, gerekse sosyal açıdan çıkmaza giren konulara bir çözüm getirilmesi için Genelkurmay Başkanı ve kuvvet komutanları, çok iyi niyetlerle ve yüksek ve tanserverlikle sorunlara, ülkenin menfaatleri doğrultusundaki bütün meselelere bir çare bulunması için yönetime el koymuşlardır."

Hakim sınıfların çeşitli siyasi temsilcilerinin ise darbe karşısındaki ilk tepkileri şöyle olmuştur:

Demirel: "Teşekkür ederim, iyiyiz. Burada bize saygı ve sevgi gösteriyorlar, rahatız. Havaalar da güzel.Eksik olmasınlar arıyorlar. İyiyiz. Selam ve sevgilerimizi iletiniz. Teşekkürler."

Ecevit: "İyiyim. Allah'a şükür. Hayırlı olur inşallah"

Erbakan: "Hayırlı olsun."

Türkes: "Gerek Silahlı Kuvvetlerimizin, gerek milletimizin birbirine sımsıkı sarılıp birlik ve beraberliğimizi koruyarak, güçlüklerin üstesinden gelebileceği miz kanaatindeyim. Memleket için devlet için hayırlı olmasını temenni ediyorum."

Görüldüğü gibi, hakim sınıfların temsilcileri hep bir ağızdan darbeyi alkışlamakta 'hayırlı' olmasını dilemektedirler. Hakim sınıfların boyalı basınıları ise "Allah yardımcıları olsun" (Tercüman) "Demokrasi için 12 Eylülün başarısı şarttır" (Milliyet), "Milletle ve devlete hayırlı olsun" "Atatürk yolunda devam" (Hürriyet) cıgıllıkları atarak "oh be, nihayet huzur geldi" hezeyanları ile darbeyi karşılamıştır. Bütün bunlar, ne söylemişse sözlensin 12 Eylül darbesinin emperyalizmin güdümünde, emperyalizmin ve onun Türkiye'deki uşaklarının Türkiye'de ki menfaatlerini korumaya yönelik bir darbesi olduğunu göstermektedir.

Darbeyi olumlu bulup sevinçle karşılayanlar yalnızca hakim sınıfların herkeze bilinen sözcüleri olmamıştır. Kendilerine 'aydın' diyen bazı uşaklarda, Erzurum Atatürk Üniversitesi ve İstanbul Üniversitesi yönetim kurulları adına cunta başkanına kutlama mesajları göndererek, gerçekte halk düşmanı olduklarını ispatlamışlardır.

Mustafa Üstündağ: "Hareketin ülke için hayırlı uğurlu olmasını diliyorum."

Nahit Menteşe: "İnşallah Devlet bundan güç alır."

Fehmi Cumalioğlu: "Türk Silahlı Kuvvetleri idareye efendice, kansız şekilde el koydu."

D. Bayram

YURTDIŞINDAKİ MÜCADELE OKUYUCULARI TÜRKİYEDE TANIDIKLARINIZA MÜCADELE GÖNDERİN. ONLARA DA MÜCADELENİN SAVUNDUĞU DÜŞÜNCELERİ "AŞTIRMAYA" CALIŞIN.

HER MÜCADELE OKUYUCUSU TÜRKİYE'DE YENİ BİR MÜCADELE OKUYUCUSU YARATSIN

OKUDUĞUNUZ GAZETEYİ ATMAYIN.
MÜCADELEYİ ENGELLEMENE CAZALARINI HEP BİRLİKTE BOŞA ÇIKARALIM.

POLONYA

Başaralı 12. sayfada

yet Sosyal emperyalistleri ve uşakları açık müdahale tehditlerini arttırdılar. Aynı tehditler Polonya basınında da daha sık yer almaya başladı. 27 Ağustosta Parti gazetesi olan Tribuna Ludu'da MK sekreteri Voyna adına yayınlanan bir makede şöyle deniyordu:

"Polonya büyük ve sosyalist bir ülkedir. Önemli ekonomik ve askeri bir potansiyel sahiptir. Ülkemiz kitanın tam göbeğindedir ve Sosyalist dünya gücü olan Sovyetler Birliği'nin etki alanı içindedir. Ülkemizin kaderi ayrılmaz bir biçimde Sovyetler Birliği'nin kaderine bağlıdır. Bu hiç bir zaman unutulmamalıdır." Yine Tribuna Ludu'da yayınlanan bir makede de Polonya Birleşik İşçi Partisinin toplum içindeki öncü rolünün hiç bir şekilde sorun olarak ortaya konamayacağı, bunu yapanların sonu yazılmaz maceralara yol hazırladıkları yazılıyordu.

Polonya BİP hükümette yaptıkları değişikliklerden sonra, klisenin de çağırısı sonuça son kalınca son çare olarak sendikalarla önemli reformlar yapılacağını vadetti. Görüşmelerde yakınlaşma başladı. MGK sözcüleri, son olarak var olan sendikaların dağıtılmasını, yeni sendikalar kurulmasını, mümkün gördüklerini bildirdiler. Böylece var olan parti kontrolündeki sendikalarla paralel sendikalar kurulması önlenenecekti. Hükümet temsilcileri ise kurulan sendikaların sosyalist karakterinin belirlenmesi gerektiği karşını ileri sürdüler. MGK temsilcileri kendilerinin sosyalizme karşı olmadıklarını, ancak bağımsız sendikalar istediklerini belirttiler. 30 Ağustosta MGK ile hükümet temsilcileri arasındaki görüşmeler anlaşma ile son buldu. İşçiler grevleri ile taleplerinin çok önemli bir bölümünü elde ettiler. Stettin ve Gdansk'ta imzalanan anlaşmalar bütün ülkede diğer grevlerin son bulmasında da temel alınan anlaşmalar oldu. Gdansk ve Stettin'de grevler bittikten sonra, diğer yerlerde grevler birbiri ardından yapılan anlaşmalarla bitti.

Polonya'da revizyonist yönetimin işçilere vermek zorunda kaldıkları tavizler Kremlin'deki Rus Sosyal emperyalist seferleri çok kızdırdı. Bunlar 31 Ağustosta TASS adına yaptıkları yorumda bu kızgınlıklarını dile getirdiler. Sosyalist Polonya'daki grevlerin emperyalist çevrelerin kıskırtması olduğunu, grevlerin enişmesinin yöneticilerin hatası sonucu olduğunu söylediler. Bu efendilerin uşaklarından memnun olmadıklarını gösteren bir işaretti. Bu işaret üzerine aynı 1970'de Gomulka'da olduğu gibi Gierrek kalp krizi geçirerek(!) ağır hasta landı(!) Birdenbire görevlerini 'sağlık durumu nedeni ile' yerine getiremez hale geldi. 6 Eylülde toplanan MK SB Gierrek'i bütün görevlerinden uzaklaştırdı. Yerine Stanislaw Kania MK Başkanlığına getirildi.

Polonya'daki grevler şimdilik bu şekilde son buldu. Bu grevlerin etkileri, sonuçları önümüzdeki dönemde kabul edilen anlaşmaların uygulanması sürecinde daha iyi görülecek. Ama grevler her halükarda Polonya işçi sınıfının güçlü gösterdi.

A.Oğuz

Lenin Tersanesinde İşçiler Direnişte.

Giden:Gierrek

Gelen:Kania

Stettin'de Hükümet temsilcileri ile MGK temsilcileri arasında yapılan anlaşmanın metni:

1- Polonya Anayasası çerçevesi içinde bağımsız, sosyalist sendikaların kurulması. Var olan grev komiteleri işçi komisyonlarına dönüştürülecek ve bunlar yeni sendikalar için seçimleri hazırlayacaktır.

2- 31 Aralığa kadar Hükümet fiyatlar ve ihtiyaç maddelerinin sağlanması konusunda özel bir program hazırlayacaktır.

3- Düşük ücret gruplarına daha fazla olmak üzere ücretlere zam yapılacaktır.

4- 1 Ocak 1981 tarihine kadar emekli maaşları arttırılacaktır.

5- Çalışırken iş kazasına uğrayan, sakat kalan, bunun sonucunda daha az ücret ödenen bir iş yapmak zorunda kalan işçilere ilk işlerindeki ücret ödenmeye devam edilecektir.

6- Doğum yapan kadınlar, kanunda da yer aldığı gibi, doğumdan sonra 3 yıl boyunca çalışmaya hakkına sahiptir, bu süre içinde çalıştığı dönemdeki ücreti aynen ödenmektedir.

7- Aile ekleri, ordudaki aile ekleri seviyesine yükseltilecek ve 1 Ocak 1981'den itibaren 3 taksitte ödenmektedir.

8- Melsinki anlaşması ve Birleşmiş Milletler İnsan hakları Beyannamesi yayınlanacaktır.

9- Greve katılan işçiler cezai takibata uğramıyacaktır.

10- "Sosyalist ilkelere" karşı çıkmadıkları sürece, hiç bir kişi siyasi görüşleri ve eylemleri nedeni ile takibata uğramıyacaktır.

11- Devlet ve kilise arasındaki diyalog geliştirilecek, kiliseye yayın organlarından yararlanmaları için daha geniş imkanlar tanınacaktır.

12- 1970 huzursuzlukları sırasında Stettin tersanelerinde ölen işçilerin anısına mermerden bir anıt yapılacaktır.

13- Polonya'da sağlık hizmetleri ve ilaç ihtiyacı daha iyi bir biçimde giderilecektir.

14- İhtiyaç maddelerine 'sessiz sedasız' zam yapmaya son verilecektir.

15- Yiyecek maddeleri bütün dağıtımda eşitçe, bazı dükkanlara imtiyaz tanınmadan dağıtılacaktır.

16- Piyasaya daha fazla et sürülecektir.

17- Polonya halkının ihtiyacı karşılanmadığı sürece, hiç bir Polonya ürünü özel dükkanlarda döviz karşılığı satılmıyacaktır.

18- Grevin nedenleri ve gelişmesi halka açıklanacaktır.

19- Fabrikalara işlemek için daha fazla ham madde sevkedilecektir.

20- 1970-1980 arasında grevler nedeni ile işyerlerini kaybeden bütün işçilerin durumu tek tek gözden geçirilecek, bunlara yeniden iş verilecektir.

21- Sansürün nasıl işlediği 30 Kasım kadar bir komisyon tarafından araştırılacaktır.

22- Cumartesinin işgünü mü yoksa tatil mi olduğu sorunu 31 Aralığa kadar çözülecektir.

23- Yeni eve taşınma için en fazla bekleme süresi şimdiki 12 yıldan en fazla 5 yıla indirilecektir.

24- Tatil parası yıl sonuna kadar arttırılacaktır.

25- Sendikalara işçileri ilerletme -meslek kurslarına gönderme hakkı verilecektir.

26- İşçiler grev dönemi için ücretleri nin % 40'ını alacaklardır.

Ülkemizde Askeri Darbeler

Başaralı 2. sayfada

içinde teşkilî zaruri görülmektedir. Bu husus süratle tahakkuk ettirelemediği takdirde Türk Silahlı Kuvvetleri kanunlarının kendisine vermiş olduğu Türkiye Cumhuriyetini korumak ve kollamak görevini yerine getirerek idareyi doğrudan doğruya üzerine almaya kararlıdır. Bilgilerinize."

Memduh Tağmaç: Orgeneral-Genelkurmay Başkanı ve Millî Güvenlik Kurulu Üyesi. Faruk Gürler: Orgeneral-Kara Kuvvetleri Komutanı ve Millî Birlik Kurulu Üyesi. Celâl Eyicioğlu: Oramiral-Deniz Kuvvetleri Komutanı ve Millî Birlik Kurulu Üyesi.

Muhsin Batur: Hava Kuvvetleri Komutanı ve Millî Birlik Kurulu Üyesi."

Görüldüğü gibi yine önlenmek istenen 'kardeş kavgası'dır. Darbenin sebebi olarak açıkça hükümetin beceriksizliği yani sorunu çözemesi gösterilmektedir. Amaç 'mevcut anarşik durumu' gidermek için gerekli yasaları çıkarmak vb. dir. Muhtıradan sonra, hakim sınıfların bütününe temsil eden, içinde her partinin adamının bulunduğu 'partilerüstü hükümetler' kurulmuş; bu hükümetler döneminde seçimlere katılmak zorunda olan tek tek partilerin hesabını veremeyeceği bir takım faşist tedbirler hakim sınıfların tümü adına alınmıştır. 12 Mart darbesi, başlangıçta bütün ordu adına yapılmış; ordu içindeki hakim sınıfların çeşitli kanatlarının temsilcileri başlangıçta ortak hareket etmişler; gelişme içinde başını Tağmaç'ın çektiği azıllı Amerikancı kanat, Batur'un başını çektiği Kanakı tasfiye etmiştir. 12 Mart darbesinden sonra hakim sınıflar halka karşı saldırlarını yoğunlaştırmışlar, estirilen faşist teorilerle sınıf mücadelesi belli ölçülerde geriletilmiştir. Ama bu uzun sürmemiş, 1973'den itibaren sınıf mücadelesi yeniden yükselmeye başlamış; 1980'e gelindiğinde artık hakim sınıfların faşist düzeni açıkça tehdit eder boyutlara varmıştır. Hakim sınıfların faşist diktatörlüğün parlamenter maskesini koruyarak rejimi koruma imkanları iyice daralmış, bu durumda 12 Eylül darbesi gelmiştir. Amaç yine 'kardeş kavgası'nı önlemektir!

Bütün darbeler karşılaştırıldığında görülür ki, darbelerin ortak özelliği hakim sınıfların faşist düzenini belli bütün olarak koruma amacına yönelik olması ve ordunun en azından (başarılı darbelerde) başlangıçta birlikte hareket etmesidir. Süreç içinde bu birlik bozulabilmekte, hakim sınıfların ordu içindeki çeşitli temsilcileri birbirlerini tasfiyeye yönelmektedirler. Yine darbelerin gelişmesi göz önüne alındığında görülmektedir ki; hakim sınıflar iktidarlarını kaybetmemek için çeşitli dönemlerde öne çıkan siyasi temsilcilerini, gerektiğinde feda edebilmektedir;

tek tek kişileri sorumlu gösterip bunları göstermelik cezalandırabilmektedirler. Mesela: 1960'da Menderes hükümeti; 1971'de sorumlu olarak AP ve genel olarak partiler gösterilmiştir. 1960 darbesinden sonra Demokrat Parti ileri gelenleri mahkemeye çıkarılmış, cezalandırılmıştır. Hakim sınıfların Menderes, Polatkan, Zorlu gibi 'has' siyasetçileri 'kurban edilmiştir'. Bu kez sorumlu olarak tüm partiler ve "görevini yapmayan" anayasal kuruluşlar gösterilmektedir. Bugünkü darbecilerde şu veya bu partinin ileri gelenlerini mahkemeye çıkartabilir. Hatta hakkenin ceza kararı bile alabilir. Bu halkın gözünü boyamaktan; tek tek kişileri sorumlu tutup, faşist düzeni temize çıkarmaktan başka bir şey değildir. Bu gibi şeyler bizi aldatmamalıdır. Kaldı ki bu cuntanın özellikle iki büyük parti hakkında böyle bir yol tutması çok düşük bir ihtimaldir. Çünkü böyle bir tavır cuntanın enternasyonal alanda düşman kazanması anlamına gelir. Cuntacılar ise, aynı kendilerinden önceki cuntacılar gibi göbekten 'hür Batı'ya bağlıdır! Bu yüzden çok olağanüstü şartlar gerektirmezse iki büyük partinin siyasetçilerine (ileri gelenlerine) dokunmaları beklenmemelidir. Cunta ve ordu içinde ırkçı faşist MHP'nin önemli bir yere sahip olduğu bilindiğinde, bu partiye de çok ağır bir zarar gelmeyeceği anlaşılabilir! 'Kurban edilmeye' en yakın parti şimdilik MSP olarak görülmektedir.

Cuntacılar esas olarak halka ve halkın devrimci örgütlerine saldıracaktır. Bu saldırılara hazırlıklı olmak bugün esas görevdir. 12 Eylül darbesi, sınıf mücadelesine darbe vurup deriletebilir, ama sınıf mücadelesini durdurması imkansızdır. Sınıf mücadelesi nasıl bundan önceki darbelerden bir süre sonra yükseldi ise, bu kez de böyle olacaktır. Bundan kimsenin kuşkusu olmamalıdır.

K.Doruk

DÜNYADA NELER OLUYOR?

Polonya'daki Grevler Üzerine

Maden İşçileri Taleplerinin Yerine Getirilmesini Bekliyor.

Ağustos ayında Polonya ikinci dünya savaşı sonrasında gördüğü en büyük grevleri yaşadı. Ağustos ayı sonunda hükümet le grevci işçiler arasında yapılan anlaşmalarla şimdilik son bulan grevler kendine sosyalist diyen, revizyonist ülkelerdeki derin bunalımı bir kez daha gözler önüne serdi.

Bu grevlerin gelişmesi şöyle oldu: 1 Temmuzda, derin bir ekonomik buhran içinde bulunan Polonya'nın revizyonist yöneticileri, buhranın yükünü biraz daha fazla işçi sınıfının ve tüm emekçilerin sırtına yıkmak için et fiyatlarını yükselttiler. Bunun üzerine ülkede işçiler grevlere giderek bu fiyat artışını protesto eylemlerine giriştiler.

Önce Varşova'daki Ursus Tarartör fabrikası işçileri greve gitti. Bunu Lodz ve Trzew'de bir dizi fabrikadaki işçiler izledi. Bu ilk grevlerde fiyat artışının geri alınması talebi yanında, çalışma hızının düşürülmesi talebi de ileri sürüldü. Bu grevleri Mielek'teki WSK makina fabrikası, Dirschau'daki Polmo makina fabrikası grevleri izledi. Bu dönemde başında Babiuch'un bulunduğu hükümet ve başında Gierek'in bulunduğu Polonya Birleşik İşçi Partisi, Polonya'da grev olmadığının, sadece bazı fabrikalarda işçilerle yöneticiler arasında 'tartışma' sürdürüldüğünü söylüyorlardı. Bu grevler, işçilere % 10 civarında ücret artışı verilerek geçiştirildi. Bu ilk dönemde, hükümet işe fazla karışmıyor, pazarlık işçi temsilcileri -ki bunlar işçiler tarafından doğrudan seçiliyordu- ve fabrika yöneticileri arasında sürdürülüyordu. Ücret konusunda fabrika yöneticileri oldukça geniş bir özerkliğe sahip idiler.

Ancak birinci grev dalgası daha tam anlamıyla geri çekilmeden, daha büyük bir ikinci grev dalgası patladı. 17 Temmuzda Demiryolu işçileri Lublin demiryolunu, Lokomotif ve Vagonlarla bloke ettiler. Demiryolu işçileri ayda 1300 Zloty (hemen hemen 3500 TL) ücret artışı talep ediyorlardı. Lublin'in otobüs şöförlerinde bu greve katıldılar. Varşova'da demiryolu işçileri, Lublin'deki işçilerle dayanışmaya girdiler. Lublin istikametine giden trenlerin bakımını yapmadılar. 18 Temmuzda Lublin'deki yerel Parti yönetimi işçilere 'sağduyu sahibi hareket etmeleri' çağrısı yaptı. Aksi takdirde 'Dostlarımız bizim hakkımızda kışkırtıcı kapışabilirler' sözleri ile işçiler Sovyetler Birliğinin müdahalesi ile açıkça tehdit edildi. 19 Temmuzda Demiryolu işçileri 400-600 Zloty arasında ücret artışını kabul ettiler. Ancak grevler yine durmadı. Her yanda işçiler greve giderek, ücret artışı ve daha iyi çalışma ve yaşama şartları talep etmeye başladılar. Bu ikinci grev dalgasının özelliği, taleplerin salt ekonomik taleplerle sınırlı olmaması idi.

Ağustos ortalarında bu durum değişti. 14 Ağustosda Gdansk'ta Lenin tersanesi -nin 17.000 işçisi greve başladı. Grevin başlamasının sebebi, önceki yaptığı iş -ten alınarak daha düşük ücretli bir işe verilen Anna Walentynowicz adlı (kadın) vinç sürücüsünün, verilen işi kabul etmesi üzerine işten çıkarılması idi. Anna hükümet kontrolünde olmayan sendika hareketinin içinde yer alan bir işçi idi ve o aynı zamanda 1970'deki grevlerde aktif bir rol oynamıştı. (1970'de de işçiler ücret artışları karşısında, özellikle kıyı bölgesindeki tersane işçileri greve gitmişler, bu grev kanla bastırılmıştı. Resmi rakamlara göre 45 ölü, 1165 yaralı

verdi. Bu grevler sırasında o zamanki parti başkanı Gomulka devrilmiş, yerine işçileri daha iyi kandıracağı sanılan Gierek gelmişti.) 14 Ağustos sabahı Anna'nın işten çıkarıldığını duyan sabah vardiyası işçileri işi bıraktılar. Seçilen grev komitesi fabrika yöneticileri ile görüşmeye başladı. Görüşme hoparlörlerle olduğu gibi tersanenin her yanına aktarılıyor, böylece bütün işçiler yapılan görüşmeleri izleyebiliyorlardı. Grevçiler bir dizi ekonomik talebin yanında ilk defa şu siyasi talepleri de ileri sürüyorlardı:

- Anna derhal yeniden işe alınmalıdır.
- Tersane girişinde 1970'deki grevler sırasında ölen işçilerin anısına bir anıt dikilmelidir.
- Talepler radyodan yayınlanmalıdır.

Lenin Tersanesi yönetimi 14.8. de yapılan görüşmelerde, özellikle ücret artışı talebini kabul etmez bir duruma girdi. Bunun üzerine işçiler tersaneyi işgal ettiler. İşçiler geceyi tersanede geçirdiler. Tersanenin işgali üzerine Gdansk'ta ki diğer işletmelerde de işçiler tersane işçileri ile dayanışmaya geçtiler. 17 Ağustos gecesi Merkezi bir Grev Komitesi kuruldu. Bu grev komitesine grevde bulunan bütün işletmeler seçilmiş iki delege gönderiyordu. 16 işletmenin temsilcisi ile kurulan komiteye, ikinci gün 43 işletme daha katıldı. 18 Ağustosta 100.000'e yakın işçi grevde idi! Durumun ciddiye tını gören revizyonist parti yöneticileri, çareyi işçilerin taleplerinin haklı olduğunu kamuoyu önünde kabul etmekte buldular. 19 Ağustosta Parti Başkanı radyo ve televizyondan bir konuşma yaparak, Partinin işçilerin taleplerinin haklı olduğunu düşündüğünü; bugüne kadar belli hataların yapılmış olduğunu kabul ettiklerini bildirdi. Gierek konuşmasında, bu kötü durumun ancak diyalogla çözülebileceğini, grevle hiç bir şeyin halledilemeyeceğini söyledi. "Bazı anti sosyalist ve anarşist grupların ve sorumsuz kişilerin işçilerin haklı taleplerinden yararlanarak anti sosyalist amaçlarını gerçekleştirmeye" çalıştıklarını, "Bunlara izin verilmeyeceğini" açıkladı. "Bütün Polonyalı vatandaşları bu durumdan kurtulmak için el ele vermeye" çağırdı. Ancak Gierek'in bu çağrısına işçiler taleplerini tekrar ederek cevap verdiler. Talep kataloğlarının içine "bağımsız" "partinin kontrolünde olmayan sendikaların kurulması" "grevler sırasında tutuklananların serbest bırakılması" gibi taleplerini de kattılar. Grev dalgası tüm ülkeye yayılmaya başladı. Hemen hemen sahayı her alanında, en önemli dallarında grevler yayıldı. Bu durumda revizyonist parti yöneticileri çeşitli metodlarla grevi kırmaya çalıştılar. Bu metodlar açık Sovyet işgali tehditinden, işçilerin bir bölümüne ücret artışı vererek bunları devre dışına çıkarmaya çalışmaya kadar varıyordu.

Önceleri Merkezi Grev Komitesini tanımayan hükümet sonunda grevler karşısında, bu grev komitesi ile pazarlığa oturmak zorunda kaldı! 22 Ağustosta Polonya Başbakan yardımcısı Jagielski başkanlığında bir heyet MGK ile görüşmeye başladı. Görüşmeler yine hoparlörlerle tüm işçilere duyuruluyordu. Görüşmelerin ilk günü hükümet, Gdansk ile ülkenin diğer kesimleri arasında telefon görüşmelerinin yeniden açılması şartını kabul etti. Bu işçilerin bir zaferi, hükümetin geriilmesi idi. Görüşmeler süresinde 'bağımsız sendikaların' kurulması talebinin 'sosyalist sistem için kabul edilebilir olmadığı' hükümetçe açıklandı. İşçiler ise bu talep kabul edilmedikçe, grevin devam edeceğini bildirdiler. 25 Ağustos PBP MK toplandı. Toplantı sonunda Başbakan Babiuch ve bir dizi parti MK ve SB üyesi grevlerinden uzaklaştırıldı. Bunlar sorunların suçlusu olarak gösterilip, işçilerle sakinleştirilmeye çalışılıyordu. Ancak işçiler bu oyuna da gelmedi. Taleplerinde direnmeye devam ettiler.

Bu durumda, Polonya'da revizyonistlerin marifeti sonucu, halk ve işçiler içinde hala büyük bir etkiye sahip katolik kilisesi devreye sokuldu. 26. 8. Polonya kardinali Viçinski'nin bir konuşması televizyondan naklen yayınlandı. Kardinal efendi bu konuşmasında işçileri iş başı yapmaya çağırdı. İşçiler bu çağrıya da uymadılar! Grevin bu aşamasında, Sov-

Devamı 11. sayfada

POLONYA'DAKİ GREVLER ÜZERİNE TEPKİLER

Polonya'daki grevler karşısında bütün siyasi güçlerin yorumu ve tavırı savun -dukları sınıfların menfaatleri doğrultusunda değişik oldu. Bütün batılı emperyalistler ve usakları, Polonya'daki grevleri anti-komünist propaganda için kullandılar.

Şu sırada seçim kampanyası içinde bulunan ABD'de, ABD Başkanı Carter seçim konuşmalarına 'Polonya'daki hürriyet için savaşan işçilerin zaferi için dua' ederek açmayı adet haline getirdi. Onun rakibi Cumhuriyetçi Partinin adayı Reagan'da Polonya'da MGK'nin içinde önemli bir rol oynayan Valess'nın babası ile kolkola resimler çektiler Polonya'daki işçilerin yanında olduğunu ilan etti. Batıdaki bütün işçi düşmanları, grev kırıcıları kendi ülkelerinde grev olduğu zaman bunu şiddetle red edenler, Polonya'daki grevler sırasında birdenbire 'işçi dostu' oluverdiler. En ateşli grev savunucusu oluverdiler. Ülkemizde Tercüman, Hürriyet gibi en aşağılık işçi düşmanı gazeteler çarşaf çarşaf Polonya grevleri nin reklamını yaptılar. Bunların hepsine göre Polonya'daki grevler 'sosyalizmin battığını' 'çürüdüğünü', işçilerin 'totaliter sosyalist sisteme' karşı 'hür demokrasiyi savundugunu' gösteriyordu. Bu sahtekarlar, Polonya'yı sosyalist olarak gösterip, işçilerin sosyalizme karşı savdığı palavrasını yaydılar. Halbuki Polonya'da sosyalizm değil, bir avuç revizyonist bürokrat burjuvazinin sosyal faşist diktatörlüğü hüküm sürmektedir. Grevler sosyalizmin değil, revizyonizmin çürüdüğünü göstermektedir. Başka bir şeyi değil.

Rus sosyal emperyalistleri ve onların bütün ülkelerdeki usakları ise Polonya işçilerinin grevlerini, 'emperyalizmin sosyalist sisteme bir saldırısı', 'emperyalizmin ajanlarının bir kışkırtması' olarak yorumladılar. Onlar Polonya'da işçi sınıfının zaten iktidarda olduğu, bu yüzden de rejime karşı bir grevin işçi sınıfı iktidarına karşı bir grev olduğu palavrasını yaydılar. Gerek batılı emperyalistlerin, gerekse sosyal emperyalistlerin yorumunun ortak yanı, onların Polonya'yı sosyalist olarak nitelendirme ridir. Polonya'daki grevler, gerçekte işçi sınıfının gücünü bir kez daha bütün dünyaya göstermiştir. İşçi sınıfının grev silahının ne güçlü bir silah olduğu bir kez daha yaşanmıştır. Bu grevler işçi sınıfı için büyük bir okul olmuştur. Elde edilen kaçıt üzerindeki hakların pratiğe geçirilmesi için verilecek mücadele de işçi sınıfını daha da ilerletecektir. Özellikle revizyonist partinin sendika örgütü üzerindeki denetiminin zayıflaması, devrimçilerin kurulacak sendika örgütlerinde çalışması için daha olumlu şartlar yaratacaktır. Bu hareketten devrimciler yararlanabilirler. Bu hareket işçi sınıfının bilimiyle donanmış öncü örgütlü işçiler zaman içinde önderlik verebildikleri takdirde, Polonya'da revizyonistlerin hakimiyeti yıkılıp işçi sınıfının iktidarı yeniden kurulabilir.

Polonya'daki işçi sınıfı hareketini tabii ki batılı emperyalistler de kendi çıkarları doğrultusunda kullanmaya çalışmaktadır. Bunların bugünkü hareket içinde önemli etkisi vardır. Gelişmelerin yönünü, işçilerin kendiliğinden hareketine doğru bir önderlik verilip verilmemesi belirleyecektir.

